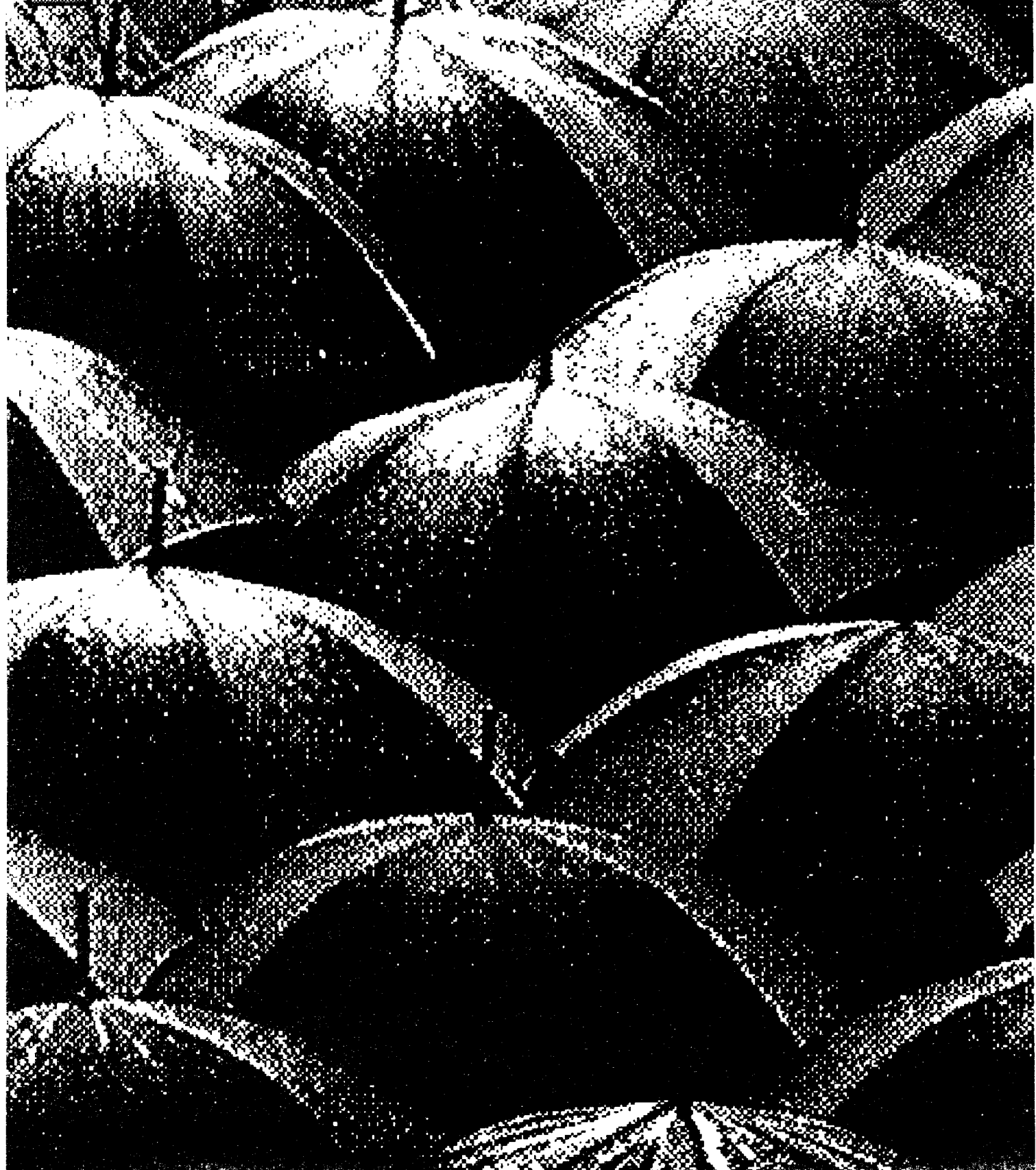

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

IV. évfolyam 3. szám 1994. november 22.

BESZÁMOLÓ az Iskolatanács 1994. október 25-i üléséről

Jelen voltak:

szülő
Molnár Sándorné

-

-

-

Solymosy Attila

Rajna Katalin

Ehleites Józsefné

-

Tanárok: Hann Péter, Krausz Katalin, Somogyi Ágota

diák

Mocsári Roland Korcs

Fegyő Rita iGRic

Budai Beáta KB

Fehér Tamás SZaDi

Tóta Júlia Hadoszt.

Várad Péter FH

- W

- MP

Nagy Ákos JP

Szternák Tamás MÉSZ

Mivel a diák és tanár oldal megfelelő létszámban képviseltette magát, ezért tanári javaslatra az IT rendkívüli IT-nek szavazta meg magát.

Az előző ülésen az IT nem volt határozatképes, így a napirendi pontok hasonlítanak a korábbiakhoz:

- a legjobb osztályközösség díja;
- az IT-titkár személye;
- a 3 tagú, az IT működését felülvizsgáló csapat javaslatai;
- az ügyeleti rendszer;
- a MÉSZ-ről.

A Poligráf 1994. október 10-i számában már olvashattatok a legjobb osztályközösség díjának javaslatáról és az ügyeleti rendszerről is. Az előbbit minden változtatás nélkül elfogadta, ill. megszavazta az IT. Az utóbbin viszont egy kicsit módosítani kellett; az IT megszavazta, hogy a következő héten ügyeletes tanárok névsora az ügyelet előtt legalább egy héttel legyen kifüggesztve, továbbá törölte azt a pontot, miszerint az ügyeletes tanárnak feladatai közé tartozzon, hogy biztosítsa a tanórák csöngetéskor való befejezését. (Szól azoknak a tanároknak, akik hamarabb kiengedik a gyerekeket, csöngetés előtt nem lehet ebédelni.)

Ezenkívül jóváhagytuk azt is (módosításként), hogy a Fórumon legyen ügyeletes tanár, aki elmondja tapasztalatait, személy szerint értékelve az ügyeletesek munkáját.

Az IT működési rendjében annyi változás van, hogy

- az IT-ben mindenki helyettesíthető (mindenkinek legyen állandó helyettese)
- 5 tanítási napon belül kérhetik az oldalak (2/3-os arányban) a rendkívüli IT-t, ebben az esetben kizárólag arról a "rendkívüli témáról" folyhat a tárgyalás.

Szavazott az IT a titkár személyéről, ezért a szavazás titkos volt: az új IT-titkár személyében Krausz Katalint tisztelhetjük (ő volt eddig is!).

Elfogadtuk azt a javaslatot, hogy a tanítás ne 8.15-kor kezdődjön és 14.45-ig tartson, hanem 8.30-tól 14.50-ig. Ebben az esetben a 2. ebédszünet csak 20 perces lesz. Ez a határozat a II. negyedévtől (1994. november 9-től) lép érvénybe.

Mint a megjelentek névsorából is látható volt, Szternák Tamás a MÉSZ képviselőjeként vett részt az ülésen. Nagyvonalakban beszámolt a szervezet legalizálásának folyamatáról, ill. terveiről. Indítványozta, hogy a Huhogás napirendi pontjait a Politechnikum épületébe 5 helyen függeszék ki, így a diákok is értesülhetnek a fejleményekről. Továbbá javasolta, hogy a következő IT ülésen legyen napirendi pont a "dohányzás ügye". Az IT mindkét javaslatot elfogadta.

Az IT november 22-én 1/2 5-kor ül majd össze, napirendjén pedig az alábbi kérdések szerepelnek majd:

- a dohányzás ügye
- MÉSZ
- az IT-ben legyen mindenkinek állandó helyettese
- az SZMSZ (befejezése!)

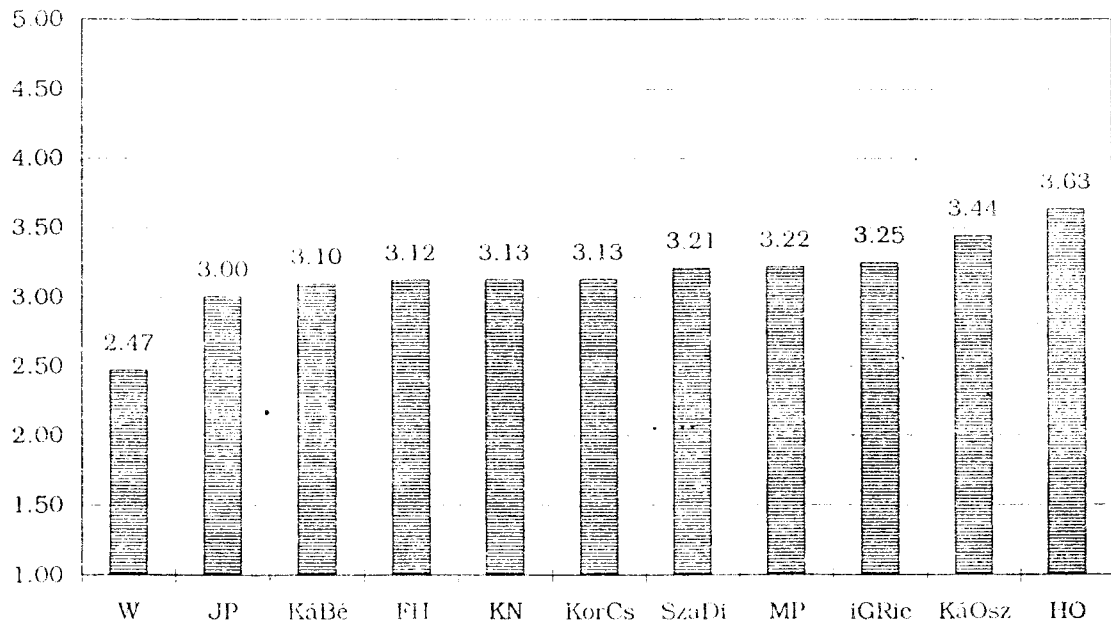
Budapest, 1994. október 31.

Fegyő Rita

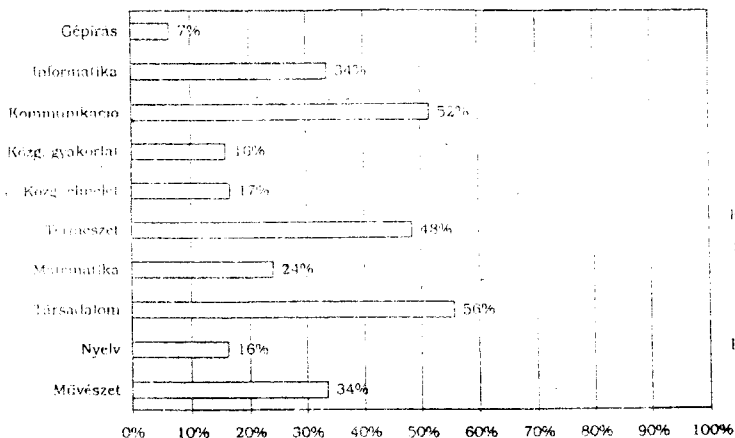
Az első negyed után: Vizsgastatisztikák

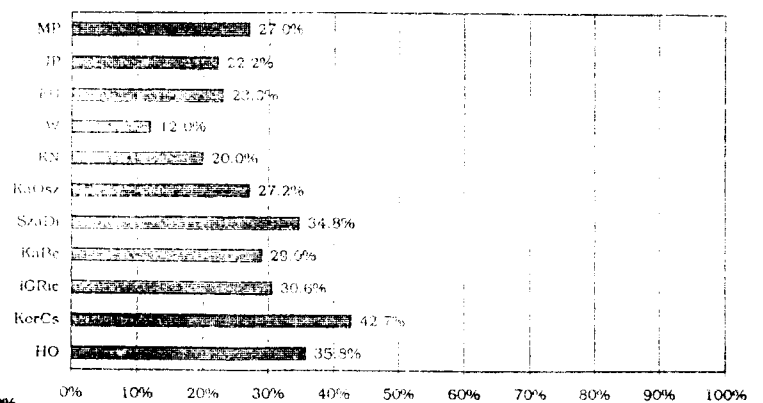
Átlageredmények

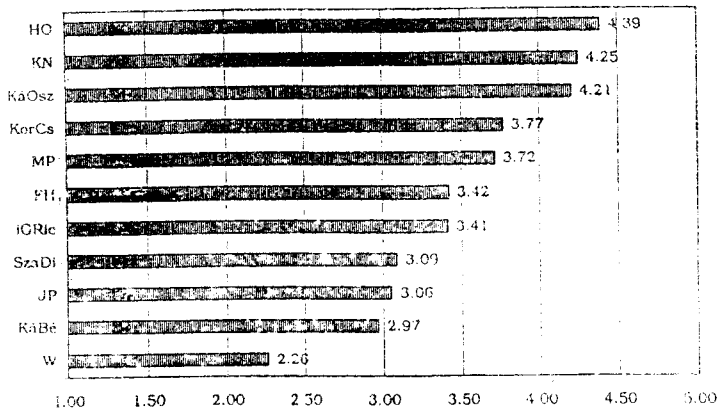
Megajánlott jegyek aránya tantárgyanként

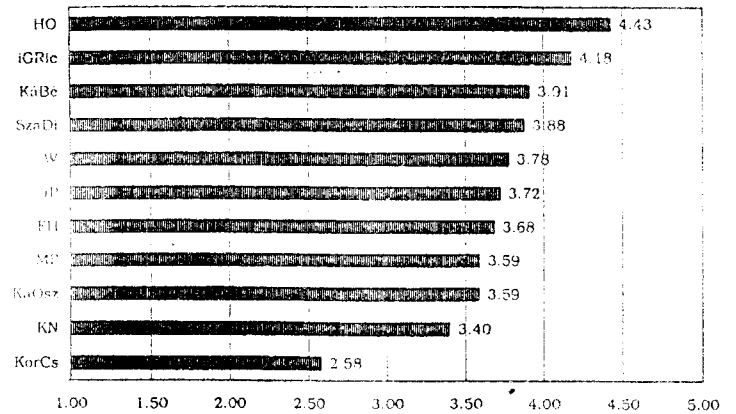
Megajánlott jegyek aránya osztályonként

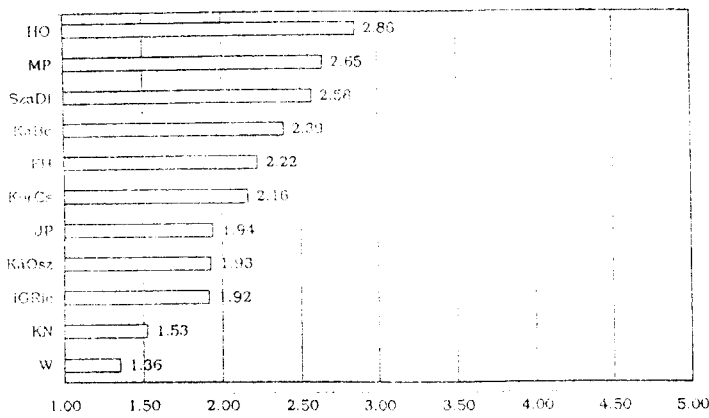
Művészet

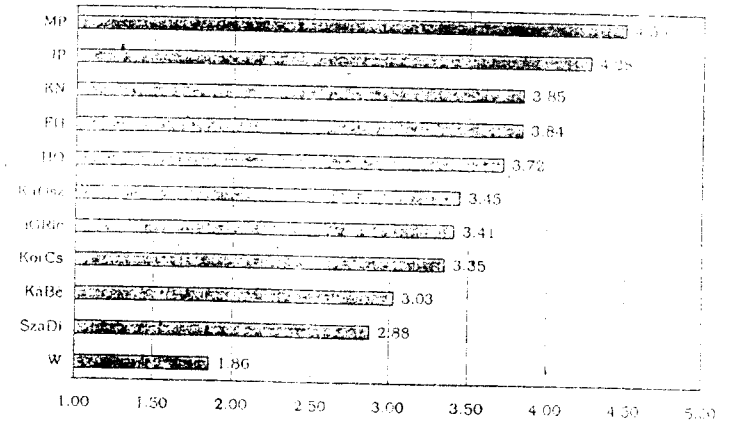
Társadalomismeret

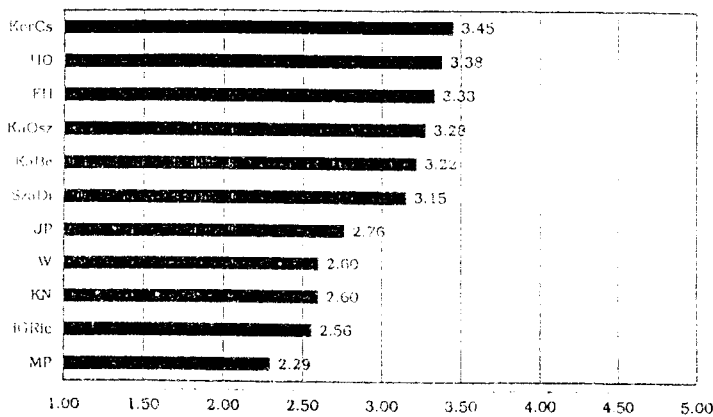
Matematika

Természetismeret

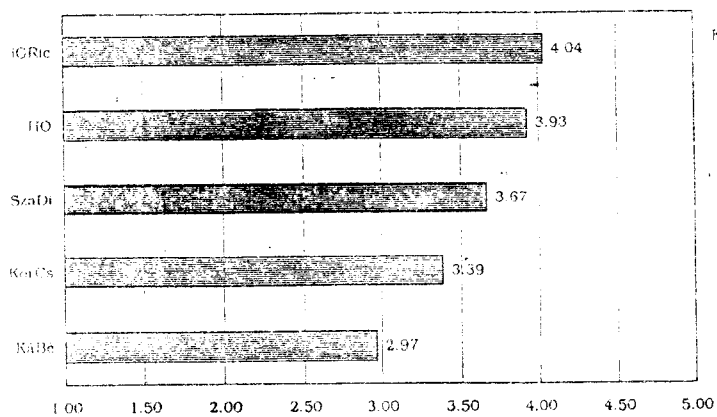
Idegen Nyelv

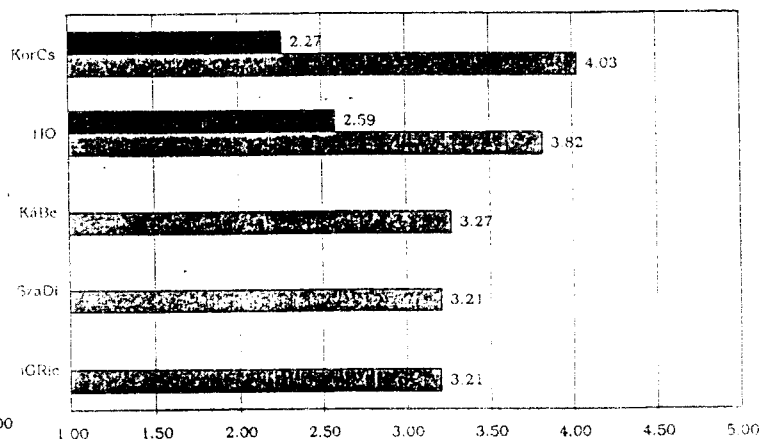
Dolgozatok

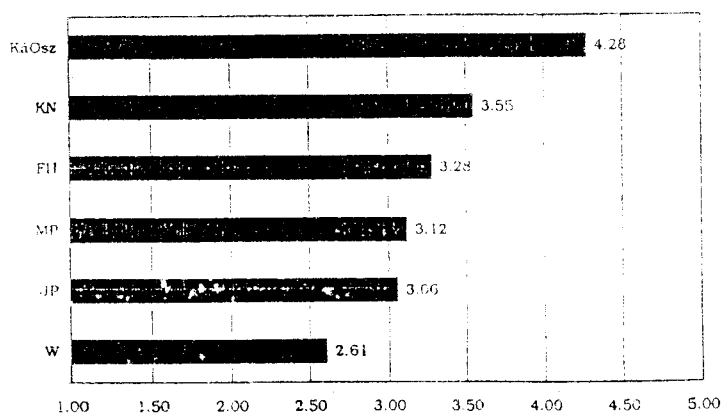
Kommunikáció

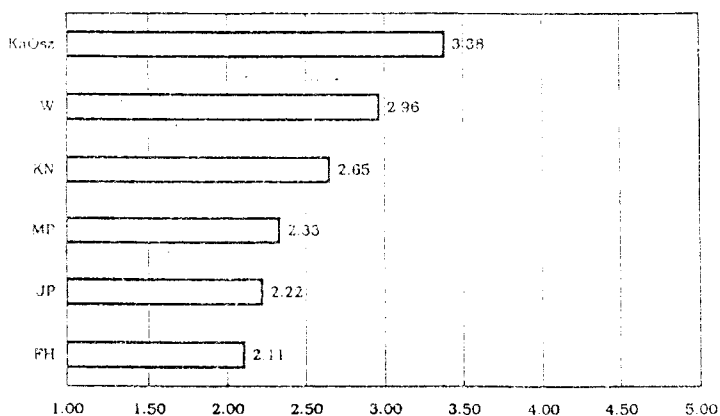
Informatika, Gépírás

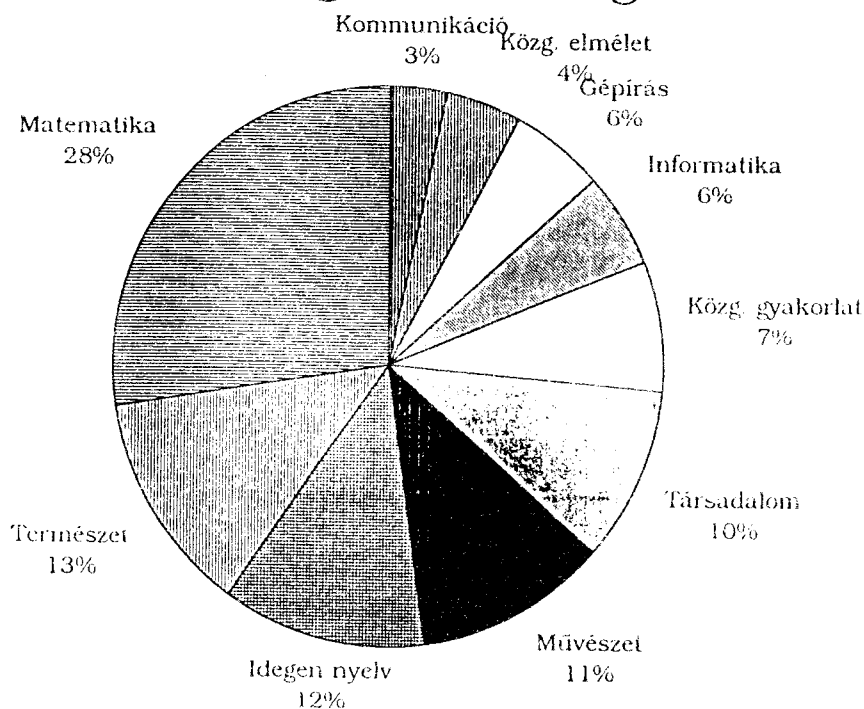
Közgazdaság elmélet

Közgazdaság gyakorlat

Sikertelen vizsgák %-os megoszlása

Elemző észrevételek a vizsgaeredmények kapcsán

Mint az iskolai közügyekben járatosak tudják, az Iskolatanács döntése értelmében a vizsgaeredményeket negyedévenként értékelni kell, sőt, azokban a csoportokban, ahol a bukások aránya meghaladja a 40%-ot, külön vizsgálandó a kudarc oka; továbbá szólni kell a kilábalás lehetőségeiről is. Természetesen a szaktanárok, a pedagógusközösség nem csupán a magyarázatot kell, hogy megtalálja, hanem ott, ahol az eredmények elmaradása szembeötlő, a kivezető utat is.

Tekintsük át a negyedév statisztikáját, a látható irányokat, majd térjünk ki a 40%-os esetekkel kapcsolatos további teendőkre.

A negyedév első nekifutása után 3,00 és 3,63 között mozog az osztályok átlaga. Ettől messze elmarad a W a maga 2,47-es teljesítményével.

Nem mondható el, hogy szoros összefüggés volna évfolyamok és átlageredmények között. A Hadosztály dicséretesen listavezető, a Korcsoport a középmezőny tagja. A leginkább

szórt teljesítményű harmadik évfolyamos mezőnyben a KN mintha mentes lenne az osztályra sokszor jellemző negatív kilengésektől. A KáOsz relatív jó helyezése elfedi néhány tanulója jelentős visszaesését. A W láthatóan külön kezelést igényel: a kisérlettségi körüli lemorzsolódás után új tanulókkal feltöltődő közösség sajnos nem talált magára.

Másodéven kiegyensúlyozottabb a mezőny: az iGRic és a SzaDi mögött álló (tavaly imponáló teljesítményű) KÁBé azonban valószínűleg alulértékelte a vizsgaszintet.

A negyedik évfolyamon viszonylag megnyugtató az MP átlageredménye, túrhető az FH-é, gyenge a JP munkája.

A megajánlott jegyek és a vizsgaeredmények osztályonkénti összevetésekor szembetűnő, hogy az elsősök, másodikosok nemcsak az átlagnál nagyobb mértékben szerezték meg vizsga nélkül osztályzataikat, hanem részátlaguk is jobb. Feltételezhető, hogy ugyanezért maga-

sabb a KáOsz és az MP átlaga is évfolyamtársaiénál.

A tantárgyi eredményekről szólva: művészetből kiemelkedő az első évfolyam. Náluk általában is megnyugtató a teljesítmény; kivéve a gépírást és a matematikát.

A másodikosok társadalomismeretből sikeresek inkább, s talán a matematika eredmények alacsonyabbak az első nekifutásra tűrhetőnél.

Harmadik évfolyamon a művészet és társadalomismeret eredmények viszonylag kiegyensúlyozottak. A közgazdasági gyakorlat gyenge; a matematika elfogadhatatlan (1,60). (Itt már számítanak a negyedéves vizsgaeredmények a felvételi pontok összeadásakor.)

A negyedikesek gyenge vagy gyengén átlagos közgazdasági tanulmányai nem adnak okot különös derűlátásra, viszont úgy tűnik, negyedik évre megszerették a természetismeretet...

(Egyebekben lásd a grafikonokat!)

Az első alkalommal eredménytelenül vizsgázók száma a következő csoportokban haladta meg a 40%-ot:

tantárgy	tanár	csoport
I. évfolyam		
gépírás	Szemeskó János tanár úr	Korcsoport/I.
gépírás	Szemeskó János tanár úr	Korcsoport/II.
II. évfolyam		
matematika	Gaál Imre tanár úr	iGRic/I.
matematika	Gaál Imre tanár úr	KaBé/I.
matematika	Marosvári Péter tanár úr	iGRic/II.
francia nyelv	Gallai Zsófia tanárnő	iGRic+MP vegyes csoport
III. évfolyam		
matematika	Csürke Ibolya tanárnő	KáOsz/II.
matematika	Hann Péter tanár úr	W
matematika	Kovács Tamás tanár úr	Ügyosztály+W vegyes csoport
matematika	Marosvári Péter tanár úr	Ügyosztály
művészet	Jakab Judit tanárnő	W
természet	Veres Gábor tanár úr	W
IV. évfolyam		
matematika	Hann Péter tanár úr	FH+JP vegyes csoport
matematika	Hann Péter tanár úr	FH
matematika	Marosvári Péter tanár úr	JP+MP vegyes csoport
német nyelv	Nagy Ilona tanárnő	MP/I.
közgazdasági gyakorlat	Sziúcsné Sz. Katalin	FH
közgazdasági gyakorlat	Daróczi Judit tanárnő	JP+MP

A felsorolt tizenhét tanulócsoporthoz igen nagy arányt jelent: megközelíti a vizsgakötelezett-

séggel működő csoportok 20%-át. Kérdés, milyen változást hozott a pótvizsgaidőszak. A részeredmények ismeretében annyi bizonyos, hogy a csoportok közül jónéhány kilábal a hullámvölgyből. Valószínű azonban, hogy maradnak olyan csoportok, ahol az alulteljesítés ténye (nem csupán a bukások száma miatt) fokozottabb problémafeltáró munkát, segítséget igényel. Mivel a Poligráf-lapzárta idején még zajlanak a pótvizsgák, összesített adatok még nem állnak rendelkezésünkre.

A pedagógusközösség meghallgatta, részben megvitatta a szaktanárok elemző beszámolóját a felsorolt csoportok negyedéves munkájáról. Mindezek írott anyag formájában hozzáférhetőek, s természetesen a novemberi IT elé kerülnek.

A Koordinációs Bizottság elfogadta a további munkamenetre vonatkozó indítványokat. Az érintett csoportokban a diákok kérdőív segítségével értékelik a kialakult helyzetet - reméljük, a dolog jelentőségének megfelelő felelősségtudattal. Komoly szerep vár a tantárgyfelelősökre, hiszen a válaszok elemzésében együtt kell működniük a kérdőívek értékelésével megbízott tanárral.

Két szempontot már előljáróban érdemes lenne hangsúlyozni: őszinte válaszokat várunk, a diákoknak érezniük kell, hogy kockázatmentesen nyilatkoznak - ezért nem lehet azonosítható a kérdőívet kitöltő személy. Másrészt az adott szaktanárnak meg kell ismernie a diákok által megfogalmazott vélemény tartalmát, lényegét, hiszen ez a továbblépés feltétele, továbbá őt magát személyesen érinti.

Összességében: a kitöltés technikai feltételei és az értékelési folyamat biztosítja a titkosságot, az anonimitást; az eredmények azonban hozzáférhetőek.

A szaktanárok és diákjaink elemző munkája nyomán a pedagógusközösség visszatér a problémára. Meghatározza azokat az eseteket, amelyek az egyeztetés után sem megnyugtatóak; segítséget igényelnek. A további munkát a Szakmai és a Koordinációs Bizottság irányítja. Mindezekről a következő Poligráfban részletes tájékoztatást adunk.

A vizsgarend sajátosságai miatt a továbbiakban célszerű lenne - ha az IT is hozzájárul - az eredmények részletes értékelését az első pótvizsgaidőszak lezárultával közzétenni.

Üdvözlettel:

Puskás Auréli
a Szakmai Bizottmány koordinátora

FÓRUM

Szeptembertől újra rendszeressé váltak a fórumok. Új helyszínen, a napköziben*, és a korábbi-tól eltérő tartalommal. Négy alkalommal találkoztak azok, akiket a meghirdetett téma érdekelt. A megjelentek létszámát tekintve volt már olyan beszélgetés is, ahol kevesebb volt a tanár, mint a diák.

Szeptemberben a nyári iskolai programokról (nomád és vízitábor, külföldi utak) hallottunk beszámolókat. Októberben egy több részes párbeszéd kezdődött a tanár-diák, diák-diák kapcsolatról.

Miért nincs, ami lehetne címmel először a nem létező diákönkorányzatról esett szó, majd a tanár-diák együttműködés lehetséges formáit, útjait keresgéltük közösen. Legutóbb Pál Tamás szociológus volt a vendégünk, aki a diákok érdekvégyesítési technikáiról és a gyerekek jogairól beszélt. (v.ö. Igazlító nap - alább és a következő oldalon!)

Az elmúlt két és fél hónapban megszületett a MÉSZ, javaslatok fogalmazódtak meg, viták kezdődtek. Néhányan talán kezdik elhinni, hogy a Politechnikum közös ügyünk, és az iskolai élet fontos kérdéseiben közös felelősségünk is.

Fehér Márta

(* Az új helyszín, a napközi sokat segített szerintem abban, hogy jól tudjunk beszélgetni a fórumokon. Egyszerűen attól, hogy szép környezetben, nem padokban ülve, hanem körben - egymást látva - váltottunk szót, könnyebb volt együtt gondolkodni.

Szemmel látható sajnos azonban, hogy a rongálások a napközit sem kerülik el. Legutóbb már egy nagyszabású szemétszedési akció után, berúgott és széttört ajtajú mosdóban kezet mosva, feihasított padokon átmászva, karfájuktól megfosztott karosszékben ülve zajlott a fórum.)

IGAZLÍTÓ NAP

avagy hogyan csináljunk demokratikus iskolát

Mi az iskola legnemesebb feladata?

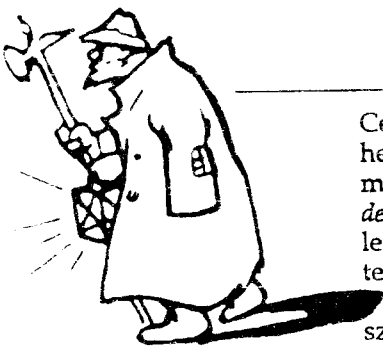
- Hogy olyan állampolgárokat neveljen, akik képesek érdekeik felismerésére és megfogalmazására, s azokat képviselni is tudják; akik tudnak érvelni, tudnak vitázni, miközben mások nézeteit tiszteletben tartják; akik képesek a más állásponton levőkkel mindenki számára elfogadható kompromisszumot kötni; akik számára természetes a szabad és félelemmentes véleménynyilvánítás és érdekképviselet - akik birtokában vannak a demokratikus politikai kultúrának.
- Hogy olyan állampolgárokat neveljen, akik kiemelt fontosságot tulajdonítanak annak, hogy diákjaik - amellet, hogy szakmailag képzettek, műveltek legyenek - megismerhessék és gyakorolhassák a demokratikus politizálás minden elemét.

Mi a diák érdeke?

- Hogy birtokába jusson annak a tudásnak, mely mind közül a leginkább konvertálható: az érdekelismerés és az érdekképviselet képességének.

Mi a pedagógus érdeke?

- Hogy olyan iskolában dolgozhasson, ahol nézeteinek mindenki szabadon hangot adhat; ahol a konfliktusok nem elfojtának, hanem eltérő érdekként, véleményként megfogalmazódva és nyilvánosságra kerülve megütközhetnek - s ahol ennek következtében egészséges és alkotó légkör a jellemző.

Célunk az volt, hogy olyan technikát, eljárásmodot dolgozzunk ki, amely lehetővé teszi a szabad véleménynyilvánítást és érdekkifejezést, s egyúttal a véleményalkotónak, érdekartikulálónak gondosan kidolgozott biztosítékokkal védeltséget is nyújt: vagyis lehetővé válik a konfliktusok föltárása anélkül, hogy lehetséges lenne megtorlás - ennek alapján lehetséges a szabad és félelemmentes iskolai légkör kialakulása.

Hosszú éveken át tartó középiskolai mozgalmi-szervezeti kísérletsorozat szolgáltatott alapot az IGAZLÁTÓ NAP még most is formálódó gondolat- és gyakorlatrendszerének kidolgozásához.

A Gyermek Jogairól Szóló Egyezmény

„13. cikk

1. A gyermeknek joga van a véleménynyilvánítás szabadságára. Ez a jog magában foglalja mindenfajta tájékoztatás és eszme határokra tekintet nélküli kérésének, megismerésének és terjesztésének szabadságát, nyilvánuljon meg az szóban, írásban, nyomtatásban, művészi vagy bármilyen más, a gyermek választásának megfelelő formában.

2. Ennek a jognak a gyakorlása csak a törvényben kifejezetten megállapított korlátozásoknak vethető alá, amelyek

- a) mások jogainak és jó hírvének tiszteletben tartása, illetőleg
- b) az állam biztonsága, a közrend, a közegészségügy vagy a közkerölcs védelme érdekében szükségesek.”

„Minket még a múlt kísért és fenyeget. Mert akinek kezefeje ma tehetetlenül tartja a tollat, semmiképp nem különbözik ősapjától, akinek kezefejét kalodába zárták. Aki az ország bármely fórumán nem tudja értelmes szóra nyitni száját, azonos azzal az ősével, akinek kivágták a nyelvét.”

(Illyés Gyula: Kiáltvány, 1946)

Igazlító alapelvek

– Minden iskolapolgárnak lehetőséget kell kapnia, hogy javaslatait, problémáit (tehát amit megvalósítani, vagy orvosoltatni akar) megfogalmazza, felvesse.

(Ami neki fontos.)

– Minden iskolapolgárnak lehetőséget kell kapnia, hogy résztvegyen azokban a döntésekben, amelyek az általuk felvetett kérdések között válogatnak, sorrendet állapíthatnak meg.

(Ami a köz szerint fontos.)

– Minden iskolapolgárnak lehetőséget kell kapnia, hogy az emberi méltóság kölcsönös védelmének és tiszteletbentartásának keretei között résztvehessen a javaslatok és kérdések nyilvánosság előtti tisztázásában, a válaszok kialakításában, a válaszok értékelésének megítélésében.

(A nyilvánossághoz fordulás joga mindenkit egyformán megillet. Különbség csak abban lehet, ki mennyire képes élni ezzel.)

– Ha a címzett válaszát az érintettek nem fogadják el (az érdemi válasz hiánya), akkor ez automatikusan felhatalmazást ad a képviselőnek, hogy a következő kompetencia szinthez forduljon.

(A fellebbezés joga.)

– Minden esetben szankcionálni kell, ha valaki az iskolapolgárokat jogai gyakorlásában korlátozza.

(A jog mint számonkérhető kötelesség.)

„Mivelhogy mindenkinek szabad megszólalnia, az is felelős, aki szól, és az is, aki nem szól”

(Konrád György, 1992.)

Szakkörök

Társadalomismereti Filmklub

Úgy tűnik, most már rendszeressé válhat a Társadalomismereti Filmklub. Keddenként 15 órakor szoktunk összejönni. Olyan filmeket tervezünk megnézni, amelyeket nem okvetlenül, nem kizárólag filmesztétikai szempontok alapján válogattunk ki, hanem amelyek a társadalomismeret anyaghoz nyújtanak támogatást, kiegészítést. Mennyivel könnyebb egy korszakot megérteni egy film segítségével! Ezért néztük meg például a VIII. Henrik magánélete c. filmet az angol abszolútizmushoz, vagy Chaplin Diktátor c. alkotását a fasiszta diktatúrák korszakához. Jót nevetve tanulhattunk.

Ahhoz ragaszkodunk azért, hogy színvonalas, jó filmeket lássunk. A programunk rugalmasan alakul. A filmek után beszélgetni szeretnénk, ha más-képp nem megy, a következő héten a filmbe újra bele-belenézve. Ez a módszer - úgy tűnik - bevált, főleg a Pink Floyd "Fal"-a esetében. Ha Csoncsit kellőképpen megkörmövezzük, még az is lehet, hogy TV-képernyőnél nagyobb méretekben nézhetjük majd a filmeket.

Az év végéig a tervezett filmek a következők:

- Chaplin: Modern idők az ipari forradalom kora
- Andrej Wajda: Danton a francia forradalom
- John Halas: Állatfarm az 1917-es októberi forradalom
- Clint Eastwood: Bird a két világháború közötti Amerika

Szívesen várjuk ötleteidet, filmjeidet, de mindenekelőtt kedves személyedet!

Szász Kata

Testkultúra

kispályás focl:

hétfőn a ketrecben 15.00 - 17.00, Szabó László

kosárlabdázás: kedden a művelődési házban 15.00 - 16.00, Moinár Lajos és Szabó László

röplabdázás: pénteken a művelődési házban 15.00 - 17.00, Molnár Lajos

zenés női torna: hétfőn és szerdán a Lenhossék utcai általános iskola III. emeleti tornatermében 15.00 - 16.00, Láng Andrea

Az **Intarziakör** is beindult. Péntekenként 3-tól - Ádám Éva irányításával - dolgoznak a szakkör tagjai.

A **Szövő szakkör** - Kopócsy Judit vezetésével - keddenként háromkor ül össze, de aki szívesen készítene montázsokat, örömmel rajzolna, festene, csatlakozzon ehhez az alkotókörhöz.

A MŰVÉSZETISMERET-TANÁROK KÖZLEMÉNYE

Mint azt a "Követelmények" című kiadványunkból is tudhatjátok, a vizsgaeredmény részjegyekből áll össze. Amennyiben a részjegyek egyike is elégtelen, a vizsgaeredmény is elégtelen; a pótvizsgán csak ezt a részt kell megismételni. (Részjegyek: esszé, házidolgozat, helyesírás, memoriter, a tananyag egyes részei, teszt.)

FOTÓZÁS IRÁNT ÉRDEKLŐDŐK

FIGYELEM!!!

FOTÓSZAKKÖR INDUL AZ ISKOLÁBAN!

HOGY KINEK?! BÁRKINEK, AKI:

- ÚGY ÉRZI, NEM CSAK A KÉSZ RÉPRE RÍVÁNCSI, HANEM ARRÁ IS, HOGYAN LESZ KÉP.
- ÚGY ÉRZI, HOGY A FÉNYKÉPEZÉS TÖBB IS LEHET SZÁMÁRA, MINT ÉLMÉNYPÉRKÖRÍTÉS.

(AZ ISKOLAI ÉLET ARCHIVÁLÁSA, ESETLEG A POLIGRÁF ILLUSZTRÁLÁSA)

**JELENTKEZNI LEHET: MAJER TIBORNÁL
MATKOVCSIK ZSOLTNÁL (ÖTÖDÉV, A/OI- ES TEREM)**

**HATÁRIDŐ: 1994. NOVEMBER 23. SZERDA 15 ÓRÁIG
(AZ ALAKULÓ SZAKKÖR IDŐPONTJÁIG)
TOVÁBBI IDŐPONTOK MEGBESZÉLÉS SZERINT!**

Hagyományt teremtünk

1.

Mint tavaly, idén is megrendezték a nomádtáborosok az elsős osztályok számára a Gólyabált. A szervezés bonyodalma nem taglalom, aki ott volt, úgymond ismeri, aki nem volt, az úgysem fogja megérteni. Inkább magáról a "Bálról" beszélnék, illetve írnék.

Az úgynevezett beugró-feladatokat a Poligráfban már Csoncsi közölte. Az igazi szenvedés azonban csak az A/25-ben kezdődött. Az osztályoknak ki kellett választaniuk két embert, akiknek teljes menetfelszerelésbe felöltözött tűzoltót kellett behozniuk a suliba. A KorCsoport ezt a feladatot igen praktikus módon oldotta meg; egyszerűen kihívták a tűzoltókat. Volt még egy olyan feladat, amit nem itt kellett végrehajtani: először kitaláltak egy telefonszámot, azt felhívták, ahol egy bársonyos férfihang elküldte őket a Ferenciek terére, ahol két - számukra ismeretlen - lány felemás zoknijában mozgólépcsőzött. A lányoktól megtudták, hogy a Szabadság-híd pesti hídfőjénél keressenek egy ismerőst, aki a további feladatot adja. A feladat akkor ért véget, amikor az osztályok tagjai visszaértek a suliba, egy kis Dunavíz társaságában. A zsüri azt pontozta, hogy ki volt a gyorsabb, és ki hozott több vizet. Ezt az iszonyatot fogalmam sincs ki nyerte, de nem is ez volt a lényeg.

Közben itt folytak a válogatott borzalmakat tartalmazó feladatok. Ilyen volt az is, amit már a KPTV-ben láthattatok. Aki mégsem látta, annak leírnám. Egy vizes laborba bele kellett mondani, hogy: "Szól a harang: bimm-bamm, megitták a bambim"; ezután egy lisztetáliból kellett kivenni két citrompótlót úgy, hogy a kezüket nem használhatták, csak fújhatták egymásra a lisztet. Azt, hogy a végére ki hogy nézett ki, azt nem kell - gondolom - ecsetelnem.

Volt természetesen Miss Gólya- és Mr Gém-választás. Az előbbi Krokovay Eszter, az utóbbi Preiszner Miklós lett.

Voltak még ilyenek és még borzalmasabbak is.

Ha lesz jövőre nomádtábor, akkor biztosan lesz Gólyabál is. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik segítettek létrehozni - akár a legkisebb mértékben is. Külön köszönetet mondanék Csoncsinak, Budai Baláznak, Hutás Sztinek, Jimmynek és végül, de nem utolsósorban Füredi Krisztiánnak.

Gröger Dia, iGRic

2.

Mi, politechnikusok már sok helyen megfordultunk a világban. Jártunk Angliában, Svédországban, Franciaországban, Németországban, Szlovákiában, Dániában, Izraelben és még ki tudja, hol. Egy dologban szinte minden utazásunk közös: üres kézzel érkeztünk haza, nem hoztunk semmilyen ajándékot hön szeretett alma materünknek.

Az Izraelben jártak körében született az az ötlet, hogy hozzunk az iskolánknak egy izraeli zászlót. Ezzel hagyományt szeretnénk teremteni, melynek célja, hogy ha külföldön csoportosan fordulunk meg, hozzunk onnan egy nemzeti lobogót, melyet majd itt, a Poliban valahova kiteszünk.

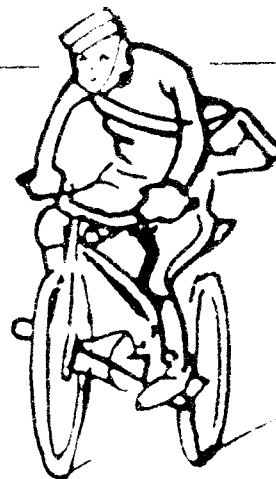
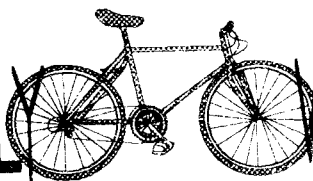
Ez több okból is jó lenne: egyrészt eldicsekedhetnénk magunknak, hogy hol jártunk, másrészt helyenként kopát folyosóinkat feldobná néhány szép zászló.

Tehát arra kérjük a külföldre utazó polisokat (tanárokat, diákokat egyaránt), hogy ha tehetik, szerezzenek be - lehetőleg nagy méretű - nemzeti lobogót a meglátogatott országban, és azt juttassák el Tibornak, aki majd kihelyezi őket a falakra.

Mi, akik Izraelben jártunk, már át is adtuk a magunkét. Reméljük, akadnak követőink.

Nagy Ákos - Zártosztály

KÁBÉ-HADOSZTÁLY VERSENY

Kerékpárversenyt rendeztünk - méghozzá terepen! - október 2-án, vasárnap. Helyszíne az iskolától 22,4 kilométerre, a kerepestarcasai-isaszegi dombok között volt. A lányoknak egy, a fiúknak két kört kellett megtenni a kb. 15-17 km hosszú pályán (Jimmy mérése). Ennek jó két harmada mezei utakon vltt. Helyenként még ott sem (értsd: árkon-bokron, szántáson át)! Kaptak egy térképvázlatot meg egy alapos szóbeli eligazítást. Persze, aki nem figyelt...

A végig gyönyörű időben változó színvonalú eredmények születtek. (Ezt magatok is láthatjátok alább.) Vannak rendezői és versenyzői tanulságok egyaránt.

Volt egy-két bukás, de szerencsére nem történt sérülés. (Ez a versenyzőket dicséri.) Volt, aki izomgörcs miatt kényszerült feladni a versenyt - jó pozícióból! -, s volt, akit mi zártunk ki, mert a versenykiírás szabályainak nem tett eleget. (Pedig az összetett második hely az övé lett volna.)

A lányoknál hatalmas küzdelem után 17 másodpercen múlt a győzelem. Több mint 2 óra pedálozás után! Sallai Laci valahol féi távnál elvesztette a pedálját, Berci próbált neki segíteni - ezzel a csapatversenybeli győzelmet feladták. Hatalmas eltévedésekről kaptunk hírt, majd előkerültek meggyötört arccal a figyelmen kívül.

Volt, aki a célba érkezve megfogadta, még a fiát sem hagyja bicajra ülni, s volt, aki a hazautat is nyeregben tette meg.

Mára már csak ilyen-olyan emlék az egész.

Bennünk azért ott a kérdés, aminek megbeszélésére nem maradt idő: Vajon mit éreztetek verseny közben, győztesek és vesztesek?

Tájékozódási és gyorsasági verseny (az első kör)

Fiúk		
1. Herczeg Andris	(Speed...)	1.10.27.
2. Jimmy	(egyéni i.)	1.10.40.
3. Nagy	(Brutal...)	1.12.13.
4. Pintye Tomi	(Brutal...)	1.21.50.
5. Pintye István	(Brutal...)	1.27.53.
6. Gyufi	(Speed...)	1.42.58.
7. Colin	(egyéni i.)	1.47.14.
8. Marék Csaba	(Hado.)	2.36.31.
	(ebből 15 p büntetés)	
9. Szikszai Berci	(Speed...)	2.39.48.
10. Sallai Laci	(Speed...)	2.40.12.
11. Amál	(Hado.)	2.49.00.
	(ebből 30 p büntetés)	
12. Falus Tamás	(Hado.)	3.05.58.
	(ebből 30 p büntetés)	

Bodza (egyéni i.) és Gulyás Robi (Hado.) kizárva. Előbbi elvesztette az igazoló papírját - pedig a legjobb időt mentette!!! (1.06.15.) -, utóbbi viszont úgy eltévedt, hogy már komolyan aggódtunk.

Lányok	
1. Szöllősi Szilvi	2.23.48.
	(ebből 15 p büntetés)
2. Bonta Zsuzsi	2.24.05.
	(ebből 15 p büntetés)
3. Durst Melinda	2.39.31.

A lányoknál a csapatverseny elsősege csak azon múlt, hogy beér-e legalább két leányzó az egyetlen induló csapatból. Ez megtörtént, így önmagukat legyőzve övék a diadal. **Éljen a Hadosztály leánycsapata!**

Fiúk - csapatverseny

1. Brutal Pedal	4.01.56.
2. Speedbike	5.33.13.
3. Hado.	8.43.29.

Emlékezetpróbáló és gyorsasági verseny (a második kör)

1. Herczeg Andris	0.51.18.
2. Pintye Tomi	0.53.46.
3. Pintye István	0.56.36.
4. Bodza	0.59.59.
5. Jimmy	1.00.09.
6. Colin	1.10.00.
7. Gyufi	1.13.57.

Egyéni összetett

1. Herczeg Andris	2.01.45.
2. Jimmy	2.10.49.
3. Pintye Tomi	2.15.36.
4. Pintye István	2.24.29.
5. Gyufi	2.56.55.
6. Colin	2.57.14.

Mint látható, a második körnek már csak a mezőny fele tudott nekivágni. A csapatversenyben pedig csak egyetlen társaság eredményét tudtuk értékelni. **Így ennek a szakasznak, valamint az előzőekből következően az összetett csapatversenynek a győztese a Brutal Pedal.**

Gratulálunk minden résztvevőnek, persze titokban a győzőknek egy kicsit jobban!

Kocsis Péter - Bágyi László

NAGYPÁLYÁS FOCIBAJNOKSÁG

- Süvítő Bütyökmagok - Real Margit 1:5 (0:3)
Góllövők: Lukács (2), Aszódi (3) illetve Wippelhauser.
- Falábúak - Törtető Tanerök 1:10 (0:6)
Góllövők: Hackett (3), Basa (2), Bágyi(3), Puskás, Molnár, ill. Falus.
- Real Margit - Falábúak 7:1 (1:0)
Góllövők: Aszódi, Zsemberi (2), Lukács(4) illetve Falus.
- Süvítő Bütyökmagok - Törtető Tanerök 0:5 (0:3)
Góllövők: Basa(2), Hackett(2), Szabó(1).
- Falábúak - Süvítő Bütyökmagok 0:6 (0:2)
Góllövők: Wippelhauser(5), Spollár.
- Real Margit - Törtető Tanerök 5:1 (3:0)
Góllövők: Aszódi (4), Zsemberi, illetve Molnár.

Góllövőlista

- 8 gólos: Aszódi Krisztián (Real Margit)
6 gólos: Lukács Gábor (Real Margit)
Wippelhauser Zsolt (Süvítő Bütyökmagok)
5 gólos: Colin Hackett (Törtető Tanerök)
4 gólos: Basa Attila (Törtető Tanerök)
3 gólos: Bágyi László (Törtető Tanerök)
Zsemberi Gábor (Real Margit)
2 gólos: Falus Tamás (Falábúak)
Molnár Lajos (Törtető Tanerök)
1 gólos: Puskás Aurél (Törtető Tanerök)
Spollár László (Süvítő Bütyökmagok)
Szabó László (Törtető Tanerök)

Az őszi forduló végeredménye:

1. Real Margit	9 pont 17:3
2. Törtető Tanerök	6 pont 16:6
3. Süvítő Bütyökmagok	3 pont 7:10
4. Falábúak	0 pont 2:23

A játékosok által az ellenfeleknek adott pontszámok alapján: "A legjobb játékos címért" folyó verseny állása:

1. Aszódi Krisztián	8,33 - Real Margit
Lukács Gábor	8,33 - Real Margit
2. Basa Attila	7,66 - Törtető Tanerök
Molnár Lajos	7,66 - Törtető Tanerök
Wippelhauser Zsolt	7,66 - Süvítő Bütyökmagok
3. Bágyi László	7,00 - Törtető Tanerök
Nagy Gábor	7,00 - Süvítő Bütyökmagok
Zsemberi Gábor	7,00 - Real Margit
Papp Viktor	7,00 - Süvítő Bütyökmagok

Minden játékosnak van pontszáma, itt és most csak az első három helyen állók adatait teszem közzé. További fevilágosítást személyesen szívesen adok.

Molnár Lajos

ISKOLAI ATLÉTIKA CSÚCSOK ÉS CSÚCSTARTÓK

Versenyszámok	Leányok		Fiúk	
	Idei	Iskolai	Idei	Iskolai
45 m-es síkfutás	Kónya Brigitta HadO. 6,98 mp	Kónya Brigitta HadO. 6,98 mp	Gáspár András KorCs. 6,8 mp	1993/94 Koncz Csaba MP 5,9 mp
300 m-es síkfutás				
Cooper-teszt (12 perces futás)	Szabados Judit KorCs. 2100m	1993/94 Jánosi Petra SzaDi 2485 m	Gáspár András KorCs. 3085 m	Gáspár András KorCs. 3085 m
Kislabdahajítás	Ladoniczky Brigitta KorCs. 43,10 m	Ladoniczky Brigitta KorCs. 43,10m	Bakos Gergő HadO. 50,30 m	1993/94 Váradi Péter FH 66,86 m
Gerelyhajítás	1993/94 Drozdik Zsuzsa FH 27,34 m	1993/94 Drozdik Zsuzsa FH 27,34 m	1993/94 Váradi Péter FH 30,56 m	1993/94 Váradi Péter FH 30,56 m
Súlylökés	Karczewicz Dóra HadO. 8,50 m	Karczewicz Dóra HadO. 8,50 m	Fekete Ákos KorCs. 9,30 m	1993/94 Nagy Szabolcs W 10,9 m
Magasugrás flop				
Magasugrás hasmánt				
Magasugrás lépő				
Ötpróba I.(45 m síkfutás, Cooper-teszt, súlylökés, kislabdahajítás, gerelyhajítás.	1993/94 Drozdik Zsuzsa FH 62,4 pont	1993/94 Drozdik Zsuzsa FH 62,4 pont	1993/94 Váradi Péter FH 94,1 pont	1993/94 Váradi Péter FH 94,1 pont
Ötpróba II.(45 m síkfutás, 300 m síkfutás, magasugrás - lépő,flop, hasmánt)				

A SPORT PONTVERSENY ÁLLÁSA AZ I. NEGYEDÉV UTÁN

Az első negyedben az alábbi sporteseményeken való részvételért lehetett pontokat gyűjteni:

- kispályás házi focibajnokság,
- "nagy pályás" házi focibajnokság,
- túlélő verseny,
- kerékpár túra,
- Kaiser s futóverseny,
- kosárlabda területi bajnokság,
- sztepping szakkör.

EGYÉNI VERSENY

Csak az első tíz helyezett eredményével!

- LEÁNYOK -

1. Kána Zsuzsa	28 pont	M.P.
2. Daróczy Judit	21 pont	Tanerő
3. Harsányi Rita	20 pont	J.P.
4. Gulyás Éva	19.5 pont	Tanerő
Lendvai Györgyi	"	"
Mihók Viktória	"	"
Láng Andrea	"	"
5. Dinnyés Enikő	16 pont	Tanerő
Sánta Judit	8 pont	"
Schindler Réka	"	M.P.
Fabu Adrienn	"	KáOsz
Fegyő Rita	"	iGRic
Siklósi Nóra	"	"
Fehér Szilvia	"	K.N.
Jahimov Gabriella	"	KorCsoport
6. Szöllősi Szilvia	14 pont	HadOsztyál
Bonta Zsuzsa	"	"
Durst Ildikó	"	"
7. Molnár Gabi	13.5 pont	V. évf.
Duscher Tímea	"	KorCsoport
Láczkó Ildikó	"	"
8. Czibor Erzsébet	6 pont	Tanerő
9. Cser Orsolya	5.5 pont	J.P.
10. Hanzély Réka	5 pont	KÁBÉ
Gaál Dorottya	"	"

- FIÚK -

1. Sándor István	94 pont	KÁBÉ
2. Zsemberi Gábor	91.5 pont	V. év.
3. L. B. (Csirke)	84 pont	M.P.
Füredi Krisztián	"	"
4. Basa Attila	75 pont	Tanerő
5. Pintye István	57.5 pont	K.N.
6. Nagy Ákos	55.5 pont	J.P.
7. Schittler Mátyás	41 pont	HadOszty.
8. Hackett Colin	39.5 pont	Tanerő
9. Molnár Lajos	37.5 pont	"
10. Adorján Miklós	34 pont	F.H.

CSAPAT VERSENY

1. Tanarak	355 pont	18 fő	7. V. évfolyam	142.5 pont	7 fő
			8. F.H.	132 pont	7 fő
2. KáBé	293.5 pont	14 fő	9. KorCsoport	115 pont	10 fő
3. J.P.	233 pont	11 fő	10. SzaDi	103 pont	9 fő
4. M.P.	218 pont	6 fő	11. K.N.	97 pont	5 fő
5. iGRic	193.5 pont	13 fő	12. W.	74.5 pont	6 fő
6. HadOszály	170.5 pont	10 fő	13. KáOsz	50.5 pont	3 fő

A további pontszámokról és helyezésekről a testnevelőktől kaphattok információt.

Gratulálok: Szabó László

Budapest, 1994. október 31.

**A KÉT FORDULÓS (ŐSZI ÉS TAVASZI)
KISPÁLYÁS LABDARÚGÓ HÁZIBAJNOKSÁG EREDMÉNYEI
AZ ŐSZI FORDULÓ UTÁN**

Hölgyek

Technikai okok miatt a forduló nem fejeződött be. Az utolsó mérkőzés a vizsgaidőszak után kerül lebonyolításra.

Urak

I. - II. évfolyam

Csapat neve	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Gólarány	Legeredményesebb játékos
I. Carrotlan Cowboys2	0	1		16:3	Hatás György és Sallai László 8 gól
II. The Team 2	0	1		15:7	Szternák Tamás 11 gól
III. Ízeltlábúak	2	0	1	13:9	Gáspár András 12 gól
IV. Falus F.C. 0	0	3		1:26	Cser Szabolcs 1 gól

A legjobb játékos 6 szavazattal Szternák Tamás (The Team), a gólkirály 12 góllal Gáspár András (Ízeltlábúak) lett.

III. - IV. évfolyam és Tanarak

Csapat neve	Győzelem	Döntetlen	Vereség	Gólarány	Legeredményesebb játékos
I. Tanerők 3	0	0		13:8	Bágyi László 7 gól
II. Replaj 2	0	1		15:3	Zelenák Roland 6 gól
III. Simi Bí -Danci 1	0	0	2	13:15	Molnár András, Szabó B. Péter 3 gól
IV. A Rosszak	0	0	3	8:23	Veres Gábor 6 gól

A legjobb játékos 9 szavazattal, és a gólkirály 7 góllal Bágyi László (Tanerők) lett.

Gratulálok a csapatoknak, folytatás tavasszal. Még minden lehetséges!

Szabó László

MINDENKI TÉHÉLTÉ...

avagy UBI-ék ismét nem döglöttek bele
(egy túlélő szemével)

Ha hétvégén kinézett valaki az ablakon, láthatta, hogy a sarki csöves jégrögöket eresztett. Belemásztunk az éjszakába tele optimizmussal, nagyravágyó tervekkel, ami később más dolgokkal együtt aláfagyott. Marha hideg volt. De valami tartotta bennünk a lelket. Talán az, hogy a tavalyi második helyünket meg kell tartani. UBI-ék története következik.

Fél nyolckor találkoztunk a Ferenc körúton. Majd néhány tarisznyarák kíséretében látogattuk meg az il-Tréno pizzériát, ahol már foglalt asztal várt minket. Megkezdődött az élelmiszerraktározás, mely oly sikeres volt, hogy ott hagytunk három környezetvédőt, és majdnem a kedvenc földigérő magánhangzó-készletünket (Boaaa!) Felkapartuk magunkat a székről, majd a minimális borral való utáni megvetéssel távoztunk. A Deákon még láttunk tanarakat. Meglepő hasonlósággal pizzaszetelek lógtak ki a szájukból.

A vonat a Nyugatiból indult Klotyldligetre. Itt 0.00 órától indítottak csapatokat. Szokás szerint megkaptuk kalóriadús tápanyagaink jelentős részét. Két kiló kenyéralakú péksütemény, négy sűrített tejes tubusba gyömöszölt, cukros folyadék, négy tábla, Stollwerck jelzéssel ellátott, epres csokoládé, egy darab húskonzerv (nagyobb, mint a tavalyi) tele hússal és egy doboz hamisítatlan vaj, ami mind a miénk! A folyadékot mindenki maga biztosította.

Az Ubi a tizenegy csapat közül kilencediknek indult, azaz 0.50 perckor. Az első ellenőrzési pontig volt szerencsénk olyan témákat feldolgozni, mint a rasszizmus kérdése, a Punk mentalitás és a többi. Beértünk két csapatot! Majd letértünk a helyes irányról, és tanácstalan fejjel kóvályogtunk az erdőben. Végül egy már korábban beért csapattal értük el az első ellenőrzési pontot.

A Leány-barlang felé vezető nyálaskás, sáros út havasesőben igen könnyen megközelelhető. Ennek örültünk a legjobban. A második ellenőrzési pont előtt kétszer meghaltunk, háromszor átázott a már amúgy is vi-

zes cipőnk, ötször fel akartuk adni, nyolcszor kiabáltunk segítségért, és százszor tettük fel a kérdést: Miért jöttünk ide? Ekkor megláttuk a pontot: Kocsis Péter jellegzetes kocsija újra motivált, és erőt adott. Lecseréltük a zoknit, majd feláldoztuk a hazamenetelre szánt száraz cipőt. Így megújult erővel indultunk a harmadik, Rózsa Géza által felügyelt pontra, amit meglepő könnyedséggel találtunk meg.

A következő pont 14 km-re volt. Az első tíz könnyen ment, de utána eltévedtünk, és csak nagy nehezen értük el a pontot. Aikalmunk volt megtekinteni olyan helyeket, mint Pampostető, sőt még egy parasztbácsi is rendelkezésünkre állt. (Megmondta, hogy hol a piros jelzés) A negyedik pontot így elértük, hol Péter mosolygó fejjel közölte, hogy másodikok vagyunk, és a többi csapat elveszett.

Amint ezt kimondta, elkezdünk rohanni a barlang felé, ahol Bágyi László amatőr tanárcsapata vigyorgott. Mivel ők utánunk indultak, öt perc előnyük volt. A cél felé eszeveszett rohanásba kezdtünk: Két és fél kilométer alatt hat és fél percet vertünk a tanarakra, így ismét másodikok lettünk, de látván tanaraink sírásra álló száját, felajánlottuk nekik a holtverseny lehetőségét. A célban nem várt minket senki. Felültünk a buszra meg a hévre (persze nem egyszerre, hanem egymás után), és hazamentünk. Innen már nem emlékszem! Szüleim szerint 16 órát aludtam. Jó volt. Később tudtuk meg, hogy csak hat csapat ért be. A többiek "meghaltak"! Megyünk jövő tavasszal is meg összel és bármikor, amikor túlélőtúra lesz! Mi sose halunk meg!

Ezúton köszönjük meg a segítséget a pampostetői parasztbácsinak, Péterének a versenyt, a hévkalauznak, hogy nem kapott el, csapattársaimnak, hogy fejlődött a szókincsem, és a többieknek.

KAKUKK!

Bogyó voltam a hegyről,
de lehet, hogy lejjebb költözöm.
Már túl sok hegyet láttam az utóbbi időben!

**Mi marad egy túlélőből?
(A rendező szemével)**

Péntek, 16.30 Poli:

Gyakorlatilag üres az iskola, lehet elkezdni a térképek sokszorosítását. Másolás közben nézegetem, hogy a megfogyatkozott rendezőgárdát hogy lehetne optimálisan elhelyezni a túra útvonalán. Az időjárásjelentés illik egy Hitchcock filmhez: egész éjjel eső, havaseső várható. Kezdek bizakodni, hogy a társaságnak van annyi esze, hogy otthon marad, és lehet hazamenni aludni. A kocsí hátuljában a húszszer forintért megvett kaja ugyan kárbavész, de legalább mindenki túléli az éjszakát.

Péntek, 23.15 Piliscsaba-Klotildliget:

Hát ez nem jött be! Ötven versenyző zajong a kocsí körül, és nem hagynak aludni. Gárdonyi Marci már egy órája kint lehet a Leány-barlangban, remélem, még nem fagyott össze. Kajaosztás, majd rögtön beindul az általános cse-rebere. Mondja valaki, hogy ez nem egy közgazdasági iskola; öt perc alatt kialakulnak az árfo-lyamok, két sűrített tej egy kukoricakonzerv, viszont a kukorica kemény valuta, egy az egyben váltják epres csokira.

Szombat, 00.05 Piliscsaba-Klotildliget:

Indul az első csapat, a Max 1 Lux, két egyéni országos bajnok tájfutóval megspékelve, majd három percenként a többiek. A tizenkét rajtoló csapat után elindulok Jánossal és Gézával a Két Bükkfa-nyeregbe. Szép az út, - most már tényleg olyan, mintha a Psycho közepén járnánk -, kb. 10 méter a látótávolság, majd nem befordulok az árokba, mert túlágazásnak nézem. Mit fognak itt a gyerekek csinálni? (A tanárok már nem érdekelnek, elvégre velük nem kell elszámolnom az aggódó szülőknek.) A két fiú békésen fagyoskodik a kocsiban, én pedig elindulok az első pontra, terepszemlére.

Szombat, 03.00 Leány-barlang:

Ahhoz képest, hogy a tájfutók három órája indultak Piliscsabáról, ami csak nyolc kilométer innen, még mindig nincs itt senki. Nem lett ez egy kicsit szívatós pálya? Végre negyed négy után, nem kis meglepetésre Jimmyék esnek be elsőnek. Lenyomták az előttük induló profikat! Reggel hatig mindössze hat csapat éri el a barlangot. A Tarisznyarákok olyan jól érzik magukat (itt legalább nem esik), hogy alig lehet kirug-

dalni őket. Gárdonyi Marcit megnyugtatom, hogy előbb-utóbb visszajövök érte, legfeljebb addigra lángvágóval kell leszedni a sziklákról. Már pirkad, amikor elindulok vissza a nyeregbe.

Szombat, 07.15 Két Bükkfa-nyereg:

Egyes informatikusok szerint az ég monochrome VGA monitort használ, így csak 256 szürke árnyalatot látunk rózsaszín derengés helyett, viszont legalább a havaseső elállt. Mindenesetre négy csapat már áthaladt itt, egy most érkezik, majd negyed órára rá befutnak a hatodikok is. Eddig a társulat fele még él. Ez is valami ilyen időben! Itt találkozunk az újpesti Babits Gimnázium túlélő túrájával, és irigykedünk egy sort. Kisbusz, nagy busz, rádió, a végállomáson forró tea és minden, ami kellhet. De ahogy Jimmyék mondanák: Seabaj!

Az első két csapat (Seabaj és Max 1 Lux) már 5-kor átment ezen a ponton, úgyhogy indulás a Holdvilág-árokba, hogy le ne késsem a csatlakozást!

Szombat, 08.30 Weiszlich-barlang:

Ismét sikerül húsz percet aludni, mielőtt Jimmyék beesnek és közlik, hogy nem ott vagyok, ahová Géza a pontot rajzolta. De seabaj, átköltözöm, elvégre abban a barlangban is lehet aludni. Sajnos kiderül, hogy a tájfutókat lekéstem, ők már 08.10-kor átmentek itt, és azóta már Csikó-váralján isszák a forralt bort. (A mázlisták!) Mint egy rendes Moszkva téri csöves, elhelyezkedem a tartalék melegítőmön, (később ott is felejttem), és megpróbálok aludni. Ahhoz képest, hogy már azt is el tudom képzelni, hogy hol lehet a Nap, veszett hideg van. Most már szépen, sorban jönnek majd a csapatok, csak egy kicsit várni kell. Ahogy azt a Móricka elképze-lik! Délig nem jön senki. Most viszont már indulni kéne a turistaházba, hátha valaki feladta és oda jött be.

Szombat, 13.00 Csikóváralja:

Lefelé jövet összefutok az UBI-sokkal. (Jó nagyot szállhattak, ha innen és most jönnek, de legalább előkerültek.) Persze a turistaházban Jimmyn kívül senki. Ezek szerint a versenyzők vagy nagyon kemények, vagy nagyon eltévedtek. Jimmyt összeszedem, és úgy döntök, hogy lefújom a versenyt. Vissza Jánosért a nyeregbe, mielőtt tüdőgyulladást kap. (Kéne a fenének,

hogy két hétig helyettesítsem a heti 10 óráját.) Jimmy közben meséli, hogy Géza szabályos gorillafészket épített a Zsivány-szikláknál. Csinált egy kőfalat, majd fölé tette az esernyőjét. Ez az illuzionista sátor.

Szombat, 14.00 Valahol:

Mostantól már elég zavaros az egész. Összeszedjük Jánost, majd kiteszem Jimmyt, hogy menjen Gézáért. Jánost Csikóvár-aljára, vissza Gézáékért. Most irány Klastrompuszta, mert le kell bontani Marcit. Ha onnan megyek érte, megússzuk 1 km gyaloglással. Közben Gézát kiteszem Pilisvörösváron, mert otthon megígérte, hogy reggel kilencre hazaér. (Most van fél négy.) Marci barlangjánál egy barlangász srác fogad, hogy a pontőrünk kettőkor már úgy fázott, hogy elindult a Két Bükkfa-nyeregbe gyalog, de ne aggódjunk, az csak másfél óra séta, ha jól kilép, onnan meg busszal haza tud menni. (Őt se látom többet polis túlélőt rendezni!) Vissza Csikóvár-aljára! Felúton felrázom Jimmyt, hogy beszélgesse velem, mert eddig kétszer mentem át a másik sávba, és egyszer céloztam be a padkát alvás közben. Ettől persze rögtön megijed, felébred, és iszonyú hülyeségekről kezdünk dumálni, de legalább én is feléledek.

Szombat, 17.15 Csikóvár-alja:

A Tarisznyarakok csapata és János levele vár, hogy mindenki él. A tarisznyák éppen esznek, és csak súlyos fenyegetéssel lehet őket elrángatni

kukoricakonzervjük és pléhcicijük mellől. (Mint később megtudom, amikor János negyed ötkor otthagyta őket, már jóideje vacsoráztak. Elég éhesek lehettek.) Végül megfenyegetem őket, hogy otthagynom az egész társulatot, és ez hat. Inkább csak háromnegyed, legalább elindulunk. Hat embernek nem túl kényelmes a Panda, de nem panaszkodnak. Igaz, hogy ilyen ájult alvás közben nehéz is lenne. (Jimmy persze nem alhat, ő a beszélgetésfelelős.) Elég zsidbadtak lehetnek, mert Dininek csak fél órával azután tűnik fel, hogy senki nem ül az ölemben, miután Zsuzsit Újpesten kitették. (Tanárok mesélik, hogy John állva aludt a HÉV-en hazafelé, és nem vette észre, mikor a többiek leszálltak.)

Szombat, 20.30 Erkel utca:

Végre magamat is hazaszállítom. Gyors körte-telefon a rendezőkhöz és a Poliba, úgy tűnik, mindenki hazaért. Fürdés, majd elővigyázatosan kihúrom a telefont. (Másnap persze többrendbeli gyalázkodás a barátaimtól, de kit érdekel, ha egyszer ALHATOK!)

Vasárnap, 12.15 Az ágyam:

"Jó reggelt kívánok, ébredni kéne már!" Úgy tűnik, egész jó kis túra volt, a többit pedig majd a bíróságon elmondhatom védekezéséért.

Ja, a versenyt a Sebj nyerte az UBI és a Halálbrigád előtt, de úgysem ez a lényeg.

Kocsis Péter

Egy nedves éjszaka (egy másik túlélő szemével)

A puha éjszaka jótékony sötétbe burkolja a sejtelmes csöndet megtörő apró rágcsálókat; darabos zizegésüket erősödő klaffogás nyomja el. Az átázott avar feletti nyirkos hideg irigyen bámulja az oduk mélyén téli vacukat készítő apró állatkák langymeleg mocorgását. A tompa köd métereken belül felőrli a havasesővel elkeseredett harcot vívó lámpák gyengülő fényét, mely megtörni igyekszik a rideg sötétséget. A fák katonáisan, talpig nyálkában csillannak nösszában, de csak egészen közelről. Némán, tehetetlenül szemlélik, amint az ólomsúlyú homályban egy hadonászó csóva botladozik tova - közvetlenül egy időnyűtte kék jelzés mellett. A sárga fényben zöldnek látszik.

Az amúgy jól elkülöníthető köveket, fűvet, kitaposott ösvényt, csapást most egyenletes eloszlású, sárgás-vörösesbarna levélréteg borítja. A csontig ható jeges nedvesség és a már tapintható páratartalom megállíthatatlanul furakszik, telepszik mindenhova; lassú tömegként hömpölyög tova, maga alá göngyölve mindent, suttogva az elmúlás, rothadás, bomlás elkerülhetetlen bekövetkeztét.

Minden egyes lépés szörcsenésben végződik, és friss hideg vizet áramoltat keresztül cipőn, zoknin. Imbolygunk, mint a járnai tanuló gyermek. Csúszik az agyagos falevél.

A kaffogás precíz, mint a metronóm ketyegése.

Még ahhoz is zsidbadt vagyok, hogy nyugós legyek. De már nem lehet olyan sok hátra...

Hopp, egy faág!

A reccsenés mint baljós előjelei már nem tudatosulhat a csigaház lakójában. Az utolsó, ami átsuhan a fején, a zsigercsacskója.

Szmöre

BAUDELAIRE - VERSEK ÉS ELEMZÉSEK

A SÁTÁN LITÁNIÁJA

LES LITANIES DE SATAN

Óh, te legdélcegebb angyal és legtudósabb!
Megcsalt isten, kinek himnusszal nem adóznak:

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Száműzés hercege, te bántott, büszke úr,
kinek leverte erőd mindegyre megújul,

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Titkok királya te, és mindenek tudója!
Te, földi bánatok bizalmas gyógyítója,

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Te, ki a páriát s a poklos, bús rabot
a kéjben édenek izére oktatom:

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Te, ki a vén Halált ölelve, durva dámád,
nemzeted a Reményt, bájos és balga lányát:

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Kitől a lázadók szemének lángja kél,
mely egy vérpad körül egy népet elitél,

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Te, ki tudod, hogy a Feltékeny Úr a drága-
követ hol dugta el földbe és éjszakába:

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Te, ki az Arzenált látod a föld alatt,
hol az Ércek nehéz népei nyugszanak:

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Kinek széles keze a háztetőkön alva-
járó előtt a tárt mélységet eltakarja,

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Ki késett borivók vén csontját, mely fölött
a vad ló tipor át, puhává bűvölöd,

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Te, ki hogy elcsitítsd a bénát és unottat,
ként és salétromot keverni tanítottad,

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Te, aki mint ravasz cinkos, a gaz s konok
Krózosok homlokán bélyeged megnyomod,

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Ki titkos ujjal érsz szívéhez és eszéhez
a lánynak, míg csupán sebre és rongyra éhez,

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Üzöttek botja, vágy lámpása, lobogó!
Sötét tervekben és bitónál gyóntató!

Óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

Jó nevelő nekünk, kiket a földi Éden
kertjéből az Atya kiűzött vak dühében:

óh Sátán, könyörülj inségem hosszú kínján!

IMÁDSÁG

Dicsőség s tisztelet, Sátán, hol nem lakol
többé, a Menny magas felhői közt, s Pokol
mélyeiben, ahol örökre csöndben álmodsz!
Add, hogy heverve, míg mellettem, mint egy árbo,
a Tudás fája nyul, veled legyek, ha majd
lombja fejed fölött, mint új Templom, kihajt!

Fordította Babits Mihály

A Sátán litániája

A vers *A Romlás virágai* című kötet *Lázadás* ciklusában található. A vers címe és tartalma is lázító. A címben szereplő litánia szó jelentésének megfelelően az egész vers egy megszólításokból és rövid könyörgésekből álló imádság, a megszólított viszont nem Isten, hanem a Sátán.

Baudelaire a versben a Sátánt magasztalja, és könyörög hozzá. A versszakokat megszólításokkal kezdi, ahol névmásokat használ, majd a refrénben szólítja a nevén a Sátánt.

Az első versszakot az *Óh* szócskával kezdi, amellyel utána csak a refrénben találkozhatunk. Majd megjelenik a Sátán, s mint legdélcegebb angyal, Baudelaire számára ő a férfias szépség megtestesítője. Megcsalt istennek nevezi, kihez nem szólnak himnuszok, de a költő mégis őt dicsőíti.

A következő versszakokban jeleníti meg a különböző értékeket, amiket a Sátán magában hordoz, s ezek olyan értékek is, amelyek negatívak, de itt visszajukra fordulnak. A legfőbb értékek közé tartozik a tudás birtoklása és a szenvedések megkönnyítése. Az ismétlődő refrénben is az utóbbi felé irányuló kérés fogalmazódik meg. A hosszú magánhangzók túlsúlya szinte érezteti is a kínlódást, amiből a költői én szabadulni kíván.

Megjelenik a Halál, amely nem félelmetes, a Halál és a Sátán nászából született a Remény, amely szó már magában is pozitív értéket hordoz. Az erőszakos halál jelképe a vérpad is, mellyel az *Őszi ének* című versben is találkozhattunk. Itt ez is pozitív, hisz a lázadók vezetője a Sátán.

Megfogalmazódik a fent és a lent ellentéte: "Kinek széles keze...". Az ember felfelé törekszik, de a tettei miatt lent maradni kényszerül. A Sátán viszont "...a tárt mélységet eltakarja...", tehát segítségével az ember felfelé törekedhet. Az ellentét itt is nyilvánvaló, hisz a Sátán a Pokolban lakik, ami lent van.

A versben számtalan bibliai utalás található. A Sátánt kiűzték az Édenből, s így vezetője és nevelője azoknak, akiket az Isten kiűzött a Paradicsomból. A költő azonosítja magát ezekkel a kiűzöttek

kel. Ez azonosítható a költői kirekesztettséggel is.

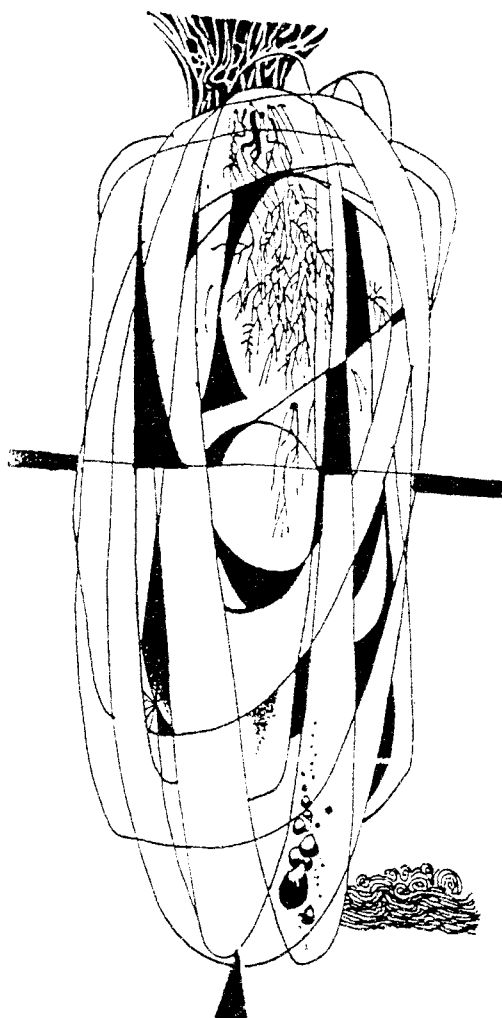
A vers végén található hat soros Imádság formailag Villont idézi, ő írt a versei végére ajánlást ily elkülönített módon. Az Imádságot is dicsőítéssel kezdi, majd ismét a fent és a lent ellentétként jelenik meg a Menny és a Pokol. Ezután újra egy kérdés következik:

"Add, hogy heverve...".

A Sátánnal szeretne a Tudás fája alatt heverni, ott, ahol a Sátán kígyó képében megkísértette Ádámot és Évát, és ezzel kezdődött el a szenvedések világa. A templom, mint a természet is megjelenik, a Tudás fájával azonosul. A templomban Istenhez szoktak imádkozni, ő viszont a Sátánt dicsőíti,

tehát itt is egy ellentmondás fogalmazódik meg. A Menny és a Pokol azonosítódik, nem lehet pontosan tudni, mi a különbség, illetve hol a határ közöttük.

Szandrik Ágnes - MP

Szivem, mint víg madár, röppenve szállt tova,
s a kötélzet körül szabad szárnyal kerengett,
a tiszta ég alatt hajónk suhanva lengett,
mint angyal, kit sodor a napfény mámora.

Micsoda fekete, bús sziget ez? – Cythére!
– felelték – a híres, agyondalolt haza,
vén fiúk elcsépelte tündérhon-vígasza.
Lám, vártál volna-e ilyen silány vidékre?

– Óh, édes titkok és ünnepek szigete!
Antik Afrodité fenséges, régi árnya
tengereid fölött úgy leng, mint illat árja,
s lelkünket vággyal és lázzal önti tele!

Zöld mirtuszok hona, nyílt szirmok szép szigetjel
kit minden nemzetek örök heve imád,
s amelyen úgy remeg szívünk sóhaja át,
mint kerten rózsaszag, nehéz tömjént lihegve,

vagy mint örök zene, mit vadgalamb zokog!
– Cythére! most elém szűkös, sovány talajjal
kelt, szirtes pusztaság, felverve tompa jajjal,
s micsoda furcsa, torz valamit láttam ott!

Óh, nem volt templom az, rejtve csalitos árnyba,
hol ifjú papleány virágokra vigyáz,
míg testét égeti az édes titku láz
s leplét a kósza szél csókjainak kitarja;

hanem, surolva már a parti bús teret,
hol fehér vásznaink madarak sokaságát
verték fel, egy bitó hármás fekete ágát
láttuk, mely ég felé nagy ciprusként mered.

UTAZÁS CYTHERÉBE

UN VOYAGE A CYTHÈRE

Kegyetlen madarak, a prédán csüggve, kába
dühvel téptek egy értt, akasztott tetemet
s láttuk, hogy mindegyik vad fejszeként temet
tisztátlan csört a test minden vérző zugába;

két lyuk volt a szeme, felfakadott hasán
lefolyó belei combjára nehezdedtek,
s hóhérai, tüzén az undok élvezetnek,
nem hagytak férfiú-tagot csört-vájt husán.

Lenn, lábai alatt sováran körbe bolygó
négy lábú farka jart s felfelé szimatolt;
köztük legmohóbb egy nagyobbfajta volt,
mint pribékjei közt a főfő-végrehajtó.

Cythére lakosa! ily szép égtáj fia,
e rontások dühét türted, csenddel betelve,
pogány sok kultuszod bűneit vezekelve,
melyek miatt neked sír nem nyílhat soha...

Torz, felkötött alak! a te kínod enyém is!
Éreztem, látva ott lebegő tagjaid,
hogy fogamig kuszik sok bánatom avitt
epe-folyója és immár kihánynám én is...

Előtted, drágaszép emlék bús ördöge,
éreztem: csőrei s fogai újra vájnak
étkes hollóknak és fekete párdúc-nyájnak,
melyeknek egykoron husomra tört dühe.

– Bübájos volt az ég és síma volt a tenger,
de nekem már csupa vér volt s fekete mély;
jaj! és szívemre már mint sűrű szemfedél
borult a szörnyű kép, az az akasztott ember!

Vénusz! nem leltem én híres szigeteden,
csak egy jelkép-bitót, amelyen másom rángott...
– Óh, Uram! adj nekem erőt és bátorságot
szivem és testemet nézni csömörtelen!

Fordította Tóth Arpád

Utazás Cytherébe

Mint Baudelaire több művében (Az albatrosz, Az utazás, stb.), az Utazás Cytherébe címűben is jelen vannak a hajós lét elemei. Ez esetben sem fizikai utazásról van csupán szó, hiszen a vers első szavából látjuk, hogy "szíve" is jelen van utasunknak, méghozzá a hajó kötélzete felett repülő albatroszok formájában. A hajó nem feltétlenül a határozott cél felé történő utazás jeleként van jelen, hanem inkább létünk sodródó "vázaként" funkcionál, s eme bolyongó hajó szinte véletlenül talál rá Cythere metaforikus szigetére.

Az első versszak jelzői már nem kísérik bennünket tova, miközben elének tárul Vénusz szigete, amely fekete, bús "silány vidék" - az "agyondalolt" haza, tündérhon, amely egyszerre elcsépett és hamis is. Költőnk ironiája nem leplezett. Baudelaire szemein keresztül a szerelem, a vágy otthona itt nem szívmelegítő hely, feketeségével, szomorúságával; de nyilvánvalóan nagyobb áttételről van itt szó - a szerelemről, a vágyról, amely elveszti szépségét, s csak kormos feketesége, elkeseredettsége marad ránk abból, amelyet ezek az antik istenek képviseltek. S ezáltal Baudelaire már verse elején eleget tesz lappangó kíváncsiságunknak - lám, kellett ez neked?

A további három versszakban maga a sziget s általa istennője a megszólított, s lázról, vágyról dalol, ironikus hangvételben szemléltetve a szürreális tájat, akár mint minden nemzet kárhözóját mutatja be ezeket az érzelmeket, s "rózsaszagú" jelzői, színesztéziái (szívünk sóhaja, tömjént lihegve) még egy sorátlépéssel áttérjednek az ötödik versszakra is. Ahogy a "dal" kibontakozik, a régi szólamok elvesznek az újak mellett, s azok "tompájjakkal", pusztaságukkal fenyegetően jelzik a költemény kibontakozását. Az elején még késleltet költőnk - "torz valami" -, de a következő két egybekapcsolódó versszakkal végleg megváltoztatja bennünk "tájképet".

Nem az antik istenségek virágos temploma vár minket pappleánnyal, csókkal, hanem a templomot helyettesíti központi fontosságában, oltárfunkciójában a bitó. S a ciprusfa-oltáron akad is áldozat: egy "akasztott tetem". Ha templom nincs is, papság van - átértelmezett formában, természetesen. A "kegyetlen madarakat" (kiknek fáját egyébként a költő ránk hagyja) és a falkát a nyolcadik-kilencedik-tizedik versszakban erős metaforákkal, hasonlatokkal (hóhér és pribékjei, vad fejszeként, stb.) és szilárd képekkel jeleníti meg a költő, és nyilvánvaló már, hogy a szerelem tüzes érzelme itt már átváltott dühbe (dühvel tépték) s erősebb ösztönökbe, amelyeket a szexualitással is összekapcsol Baudelaire (férfi-tagot) olyan erősségű képben, amelybe könnyen beleszédülhetünk.

A tizenegyedik versszakban pedig hirtelen fókuszot váltunk, hisz a megszólított változik - már nem a szigethez intézi panaszait, meséli történetét Baudelaire, hanem Cythere lakosa az, akinek beszél. A halott tetem felruházódik jézusi tulajdonságokkal - "bűneit vezekelve" -, s ezzel a motívummal és a "pogány sok kultuszod"-gondolattal egy vallási szál fonódik a "történetbe". Ezek után a költői én azonosul bűnében (tulajdonképpen a vágy bűnével) és kínjában a halott emberrel, s megszabadulna ezektől az érzelmektől, kihányná, de..., de nem teheti, énünk foglya ezeknek a gonosz érzelmeknek.

Az utolsó három versszak esetében akár térbeli és időbeni váltásról is beszélhetünk, hisz a bitófa áldozatával már csak az "emlék bús ördöge". Lehet, hogy térbeli váltás áll fenn, viszont az érzelmeik azonosak; még vájnak a madarak csőrei, visszatérnek a régi kínok, gondolatok. S a mély megsötétül, bemocskolóódik a visszaemlékezéssel - nekem már csupa vér volt s fekete mély -, s az akasztott "sorstárs" itt már szimbólumként jelentkezik, sűrű szemfedélként, amely a sírba visz, s azontúl is ott marad. A végső versszakban Vénuszt és égi szféráját már végleg elutasítja, s ellenkező erőként a keresztény Istent hozza fel védekezésésként, s bár nem nagy hatással, de lezárásként szembeállítja a költő a két vallást: az antik istenek világát az "új" Istennel szemben. De a két világ már egybekapcsolódott - Jézus Cytherén; s Aphrodité "rémes" érzelmei élnek még az "Új világban".

Gondolatok a bűnről

Gödöllő, kedd este. Az utcán senki, a környékbeli házak ablakain a függöny sem rebben. Egy öreg néni halad az utcán, kezében a férjének vitt vacsorával. Miközben csendesen lépked, két billterrier ugrik rá a sötétből és támadja meg a védtelen nénit.

Másnap reggel újságírók és rendőrök csengetnek be a házakba és kérdezzétek az ott lakókat a történekről. Az emberek nem örülnek nekik, és a múlt éjjel történekről senki semmit nem tud. Elképzelhető, hogy ott, akkor - amikor történt - éppen senki nem hallotta a sikolyokat, a támadó vérebeke vonítását? Elég kizártnak tartom ezt a lehetetőséget. Igaz, arról fogalmam sincs, hogy a kutyák vonítottak-e, de hogy a néni szörnyen szenvedett és kiáltott, az biztos. Nehéz elképzelni, hogy a tusakodás közben, a haláltusa idején senki semmit nem hallott-látott. Nem akadt senki, aki segíteni tudott volna?

Az emberek manapság annyira közönyösek lettek. Nem törődnek a másik ember problémáival, csak a saját magukéval. Véleményem szerint az az ember, aki hallotta vagy látta az eseményeket, éppen olyan bűnös, mint aki a kutyákat magáénak mondhatja. Vajon milyen ítéletet, büntetést érdemelnek a kutyák, és milyet a gazdájuk? Végül is aki megvásárol egy kutyát, felneveli, majd vérebbé képeztetni, annak felelősséget is kell vállalnia érte.

Munch: A Sikoly

És vajon milyen büntetést érdemel az az ember, aki a meleg, biztonságos szoba ablakából nézte az eseményeket, és próbált nem tudomást venni a kint folyó borzadalmakról? Mivé fajult ez a világ? Hova lett az emberekből az együttérzés, a segítőkészség? Talán egyszer mi is kerülhetünk bajba, és akkor rajtunk ki fog segíteni?

Valójában ki is volt a bűnös, és melyik bűn volt a nagyobb? Amit a kutyák tettek vagy amit a tanúk?

Mindenesetre szörnyű ez az egész, és remélem, azoknak az embereknek, akik bűnösnek mondhatják magukat, egy életre lelkiismeret-furdalásuk lesz a történekek miatt.

Bakony Mariann W

"BŰN CSAK AZ, AMINEK HÍRE KEL"

Ebben a mondatban Molière egy állítást szegez nekünk, vagy ha úgy tetszik, egy definíciót. Meghatározza a bűn fogalmát (Tartuffe szempontjából).

Az első, ami eszembe jut róla, az a cáfolat. A második, hogy mindenkinek saját lelkiismerete határozza meg, mi a bűn. Szerintem bűn az, ami ellenkezik elveinkkel, bűn az, ha elveink ellenére cselekszünk. A bűn érzete csak sokszorozódhat, ha tettünkkel másoknak is ártunk.

Az ember gondolkodása - új dolgok megismerésével - változik. Változnak az elvei is. Tehát az előbbi meghatározásom kiegészítve: a bűn a mindenkori elvek ellen való cselekedet.

Vajon következik ebből, hogy van mindenkori bűn? Lehet, hogy elveinket kicsavarva, tovább magyarázva bebizonyíthatjuk önmagunk előtt ártatlanságunkat. Sajnos (?) ez a módszer nem működik a végtelenségig, mert valószínű, előbb-utóbb ellentmondásokba ütközünk.

Sok vallás követői törekednek a büntelen életre - teljes önmegtartóztatással, a világgal szembeni passzivitással. Ők a "szubjektív bűn-definíció" helyett a vallási dogmákban találták meg a számukra elfogadható meghatározást (például a tízparancsolatban). Ez nekem azt jelenti, mintha gondolati szabadságukat, önállóságukat adták volna föl. Emellett valószínűleg soha nem érhetik el a büntelen életet, mert elképzelhetetlen, hogy legalább "gondolat-bűnt" ne kövessenek el - mint ahogy Orwell írta. (Az 1984 című regényben a büntelen társadalom szerepel mint ideál. Itt találkozhatunk a "gondolat-bűn" mint a lehetséges félrelépés gondolatával.)

A mai társadalmakban élő emberek számára sem juthat érvényre az önmaguk által megítélt bűn. Őket a törvények szabályozzák. A törvények világában az egyén egyáltalán nem érvényesül, a jogrend a társadalom egészét veszi alapul, az ennek nyugalmát, olajozott működését megzavaró embereket tartja bűnösnek, az általuk elkövetett tettet pedig bűnnek. Szerintem nem helyes, hogy a különböző gondolatokkal, érzésekkel, értékrendszerrel rendelkező emberek ugyanolyan elbírálás alá esnek.

A hétköznapiakat, a "nagy megfelelések színterét" eddig még nem érintettem. Ezen a szinten - ha a nagy egészet nézzük - a birka-elv érvényesül. Az emberek előítéllettel viseltetnek a törvény által bűnösnek nyilvánítottak iránt. Ha valaki egyszer bűnt követett el a törvények szerint - holott saját elbírálása alapján nem volt az -, akkor ez számos hátránnyal járhat további életében.

Mindez egyéni oldalról vizsgálva azt jelenti, hogy az ember a másik ember legfőbb bűnének azt tekinti, amit az ő kárára követett el.

A fentiekből - remélem - kiderült, hogy én nem csak azt, illetve nem azt tartom bűnnek, aminek híre kel. Ha bűnösnek érezzük magunkat, azon nem változtat, hogy a környezetünk tud-e róla vagy sem. (Legfeljebb büntudatunkat mélyítheti.) Ez az állítás legfeljebb a tömeg szempontjából lehet igaz, hiszen azt, amit nem ismernek, nem ítélik el.

Gulyás MSE - W

"VÉTKESEK KÖZT CINKOS, AKI NÉMA" -

- "BŰN CSAK AZ, AMINEK HÍRE KEL"

A bűn értelmezése, felfogása eltérő, változó, mégis a címben szereplő két véglet általánosan talán nincs jelen a társadalomban. Az egyik szélsőség - szerintem a negatívabb - Molière Tartuffe c. darabjában jut a legjobban kifejezésre. A mondat egy álszent szájából hangzik el. A másik véglet Babits Mihály Jónás könyve c. művében olvasható. A kettő közötti összehasonlítás alapját a lelkiismeret képezheti. Voltaképpen a lelkiismeret-furdalás az, mely a legellentétebben jelenik meg ebben a két, amúgy is szélsőséges gondolatban. Abból, amit Tartuffe mond, egyáltalán nem érződik semmiféle büntudat, míg Babits Jónásánál mint alap jelenik meg, nála a bűn "egyszerű" ismerete is lelkiismeret-furdalást eredményez.

Az emberiség egészét vizsgálva azonban egyik sem tökéletesen jellemző. Koronként, társadalmanként és egyénenként igen különböző a bűnök és bűnösök értelmezése, és az eltérések talán az életformákban, elvekben mutatkoznak meg leginkább. Egy általános kép mindazonáltal megfesthető:

a bűn mint olyan mindenkit illet.

Bűneinket vállanunk kell - elsősorban önmagunk előtt. Fel kell lépnie mindannyiunkban egy érzésnek, az igazságérzetnek, függetlenül attól, hogy bűnünk titok-e vagy sem.

A másik véglet legalább annyira veszélyes, mint a hazugság. Ha mások elkövetett bűnei miatt önmagunkat sanyargatjuk, csak mert tudunk róluk, akkor egész életünk lelkiismeret-furdalásból fog állni. Egészséges összhangot kell teremteni, és aszerint gondolkodni, cselekedni...

Markovits Lili - W

Vélemény az nagy Zrínyi alkatásáról

Ó, ki mastan immár megbomlott elmével
írja az sorait hülyítő tervével,
ami terv nekünk lett, az bosszantásunkra,
tekintet nélkül sok osztálytársunkra.

Ó, te bátor, hős, nagy, vitéz, lovas Zrínyi!
Hogy lehet ily nagyon unalmasan írni?
Írhattál vón szebben, rímesebbet talán,
akkor még ott lógnál a könyvtárak falán!

"Küszködtél"? meg "mastan"? "ottomán"? meg "üdő"?
szavalni ily verset - kell hatalmas tüdő!
"Az" szókkal van teli soraidnak nagyja,
gyáva ember, ki ezt zokszó nélkül hagyja!

Elogom van nekem az nagy krva műből,
csinállok egy baltát, az csodaszép küből,
Kefaragom jónak, kefaragom kéllvel,
azt vágom művedbe csöpnyi szönvedéllvel.

Szirmai Marci - KáOsz - 1994. október

Hungaricus Termi-naturus

A magyar terminátor igen ritka élőlény. Előfordulása a tömegközlekedési eszközökön (a továbbiakban csak BMW) meglehetősen gyakori. Különös ismertetőjegyei: kb. 160 cm magas, fehér hajú, barna szemű. Csak magyarul beszél és sírva vigad. Legutolsóként észlelt külalakja: egy egyszerű nyugdíjasnak álcázza magát. Hihetetlen agresszivitással hárít el mindenféle együttműködési lehetőséget. Az embereket könyörtelenül bünteti: a nála erősebb egyedeknek is nekitámad sérthetetiensége teljes tudatában és halomra gázolja őket. Kedvenc sportja: a tömött BMW egyikén kitölti a rendelkezésére álló teret, amely néha 7-8 ember férőhelyét is elérheti. A terróriumába való behatolására kegyetlenül kihasználja fizikai adottságait: a jármű minden egyes lassítását követően az áldozat gyomorszájára veti magát, és eközben a lábával a menekülő áldozat lábát zúzza trapára éles cipőjével. De az áldozat hánytattatásai most sem érnek véget; Hungaricus elszánja magát a harc méltó befejezésére, minden erejét megfeszítve nekiugrik a már nyomorék élőhalottnak. Földre dönti, keresztülgázol rajta, és ilyesmit morog magában: "Ezek a mai fiatalok milyen modortalanok, bezzeg az én időmben!"

Tisztelt ember- és fajtársaim! Be kell vallanom azt, hogy kedvenc HUNGARICUS TERMI-NATURUSUNKNAK igaza van. Akkor ugyanis még nem volt BMW (Busz, Metró, Willamos)!

A száguldó riporter helyzetjelentését hallották.

Bilkei-Gorzó István Balázs

U.i.: Az írás kicsit emlékeztet Nagy Lajos: Képtelen természetrajz c. könyvére, de plágiumról - ennek ellenére - nincs szó.

a szerző

Hétköznapijaink

Pistike, az öreg Schulzenbauer Ödön - nyugdíjazott fizikatanár - fia nagyon okos kislány volt. Sokat olvasott, eredeti gondolatai voltak, és nagyon szeretett biciklizni. Tizenkét éves volt, mikor e szomorú historia kezdődött...

A hónap elején - mint rendszeren - elkérte apjától havi járandóságát, és zsebében pénzával elindult a közeli filmszínház felé. Megnézte a plakátokat, és háta is majd beleborsózdott. A képeken egy nagyon izmos ember volt látható kezében fegyverével, körben rossz bácsik, mögötte egy hatalmas robbanás és néhány kéjsóvár nőszemély... Igen ez volt Ő: a Szupergeci Kommandós.

Megvette a jegyet, beült a nézőtérre, és várt. Fokozódott a feszültség. Idegtépő zene, a képen a világűr, hirtelen egy robbanás, és megjelenik a lángoló főcím...

Ez a sorozat negyedik része volt, itt kellett megküzdenie a Szupergeci Kommandósnak Henry W. Jepherson Cool kapitánnyal, a Szupergeci Maffiózó legjobb emberével. Nukleáris töltetek ezrei robbannak, milliók pusztulnak el, de a vége természetesen hepiend - mindezek ellenére -, hisz a főhős életben marad, tehát lesz folytatás...

Pistikét igazán a film egyik csúcspontja fogta meg, mikor a Főjóbácsi nyugodtan reggelizik, ám váratlanul megérkezik egy hatszázezer tagú különleges egység gépfegyverekkel, ágyúkkal, rakétákkal és tankokkal, és közlik vele, hogy meg fog halni, mire ő feláll, megjegyzi, hogy "nem szereti, ha reggeli közben zavarják", és mindenkit megver. (Tíz évet töltött Japánban a távolkeleti harművészetek tanulmányozása végett.)

Mikor a film véget ért, Pistike magabiztos arccal hazatért, és súlyozni kezdett. Inentől kezdve más szemmel látta a világot. Abban reménykedett, hogy kitörjön valami háború, és majd egyedül szembeszállhasson az egész világgal...

- Majd én megmutatom nekik! - mondta, bár azt maga sem tudta, hogy a "nekik" szó kiket fed. Éveket töltött harcrakészen, testének edzésével. Iskolájában minden tornaórán részt vett. Minden feladatot többszörösen végrehajtott. Ha kellett, súlyt lökött, ha kellett, asztaliteniszezett. Meglátott egy reklámban egy csodaszert, amelynek segítségével az agy egészét izommá lehet alakítani. Ennek hatására lélekben sikerült Szupergeci Kommandóssá változnia.

Már tizenhat éves is elmúlt, mikor egyik osztálytársa közölte vele, hogy "hülye", és elgáncsolta...

Nagyjából ennyi történt...

Mást nem érintett volna mélyen az esemény, de benne összetört valami, ami életének egyetlen értelme volt. Nagynak lenni, és a kicsiket elsöpörni...

Csak feküdt...

Mégcsak sírni sem tudott.

Hazament, megnézte magát a tükörben, és rájött, hogy ő egyáltalán nem a Szupergeci Kommandós.

Minden fáradság ellenére gyenge és üres.

Nekifutott, ugrott egyet és feje szétloccsant a tükrön...

Vitéz Cölöpverő Preiszner Miklós
 Én-Tygrys Poszeidón
 A Szegények És Ártatlanok Védelmője
 A Nők Bálványa
 A Leggonoszabb
 Lángész Váradi Péter
 Hangyirtó
 Zorró
 Kutyaaidomár
 Anonym Halál
 A Varangyszemű Szörny

A következő oldalakon Vitéz Preiszner Miklós Én-Tygriss Poszeidón A Szegények És Ártatlanok Védelmezője A Nők Bálványa A Leggonoszabb Lángész Váradí Páter Hangyirtó Zorró Kutyaidomár Anonym Halál A Varangyszemű Szörny: Sötétség c. írásának angol nyelvű részletét közöljük. A fordítást Borbély Attila készítette a Hue Alot számára. Ezt követően a magyar nyelvű folytatással ismerkedhet meg a kedves olvasó.

DARKNESS

I have researched for many years about unexplainable occurrences, looking for notes, letters and pieces of diaries. I have collected a good amount of information which, according to my original plan, would have been enough for an extended essay. However, during my period of research, I realised that knowledge is the most dangerous weapon that humans can possibly possess. Therefore, I destroyed most of my notes and the results of my work. In this folder, you will find a few documents which I did not have the power to burn. Please, be careful!

P.M.

"I have always been interested in mystical appearances, but in fact, before these events that took place, I never really thought about the possible forces of horrible and indescribable cultures of, vanished times existing on Earth, which the millions of years could not destroy. Nowadays, I am beyond everything. I know: They live among us...I know, when the dry leaves in my garden give a rattling sound, They are walking there...When I feel a gentle breeze on my shoulder, but not one leaf moves near me, then They are close to me...When something glitters on my bookshelf, I know They are listening...

They, who step beyond the seemingly infinite imagination of humans, and lead us far, far, into the golden age of an old, forgotten empire...

I hope they leave enough time for my shaking hands to write down what got me here, though I know, for others, it is only a crazy game of fantasy.

I am the only one who knows the truth.

I wish I could forget...

The whole thing started in my room, when I invited some of my old university friends. We all studied Geography back in those days, but the thing that really tied us together was our extreme interest in mystical things. We got together continuously and told mysterious stories to each other, which were all, of course, fantasies. But still, this hobby was more than just a couple of boy-scouts telling tiring stories by a campfire - whose story-lines were usually based on some sort of a TV program -, since we consciously believed in what we said, and therefore, the unrealistic aspect of the stories became irrelevant. More than twenty years have passed since

the last time we met, but I could feel that the atmosphere was the old one. We shivered and talked for hours, but we never mentioned anything about our families, jobs, etc. Well after midnight, we began to talk about strange reports of the horrible traditions of remote cultures.

As we were approaching early dawn, I finally got to speak and brought up my indescribable acquisition, which I have found in Kenya ten years ago. It was a fragment of a rock with an unexplainable shape, containing a short message written in an unknown language. About its age - when I presented it to the scientists for examination - I only learned from the few words that the frightened men spoke. They talked about it being made in a time when the Earth and the Solar system didn't even exist yet, and somewhere, far from the known galaxies, a strange specie's world was the only...

The message had no meaning, since the meaning would mean nothing for the brains of humans anyway, even if they knew what the letters represented... This fragment of a rock represented a much higher form of communication than what we can imagine. As a result of a lot of work, the scientists arrived to the conclusion that to a being who knows the language, the short message on the rock can contain more than billions of information. When I gave the rock to a professor who spent all his time studying similar objects, looking for possible solutions, he told me what kind of a reaction this chain of information can trigger in the human brain. He believed that through this object, **SOMEBODIES** are able to communicate with us, and thus I better be careful...

As a geography student, and as a curious man, I have always been interested in traditions of tribes - unexplainable to the Europeans -, and I spent a lot of time researching about them. Once, in a remote library, I found a few notes referring to a mysterious African tribe, which existed even in the previous century and exercised its horrible traditions. I worked hard for one year, and managed to find out that the tribe still exists to this day. After I received some information about its

location, partly sponsored by the university and covering the rest of the costs myself. I set off to Kenya in order to find this tribe. On the plane, I had a strange feeling of insecurity and of something else, which I couldn't explain. Now I know that I was sensing the terrible danger ahead of me, but driven by curiosity and appetite for adventure, like a child opening a Christmas-present, I was looking forward to my arrival. Before I entered the jungle, I spent a few days in a hotel and hired a native guide. He told me that the **DARK PLACE** was about five days away by foot, but we still have to take into consideration the possible dangers of the jungle. Finally we began to push our way through the almost impenetrable forest. On the fourth day, my guide told me that he will not go on from here. He explained how I can get to the tribe and set up a tent. With his accurate instructions, it was no trouble at all to find what I was looking for.

As soon as I arrived to the village and hid myself, I noticed a very strange thing about the inhabitants of the community: they were not black natives, but some were white, others yellow, black, and even redskin Indians. For a moment, the terrible thought went through my mind: maybe they were also called here by an unearthly force, like me. Immediately, I tried to get this out of my mind. For days I watched their lives and habits. I had to realise that these people lived only for their faith. (I am unable to describe their ceremonies, because to this day, they make me feel sick. There is no such imagination on earth which could create something more horrible. No dread is comparable to them... In spite of this, I didn't run away. As if a dark force was holding me back...)

One day, following a ceremony, they pulled a fragment of a rock out of a strange chest and, it seemed to me, one of them started reading something off it. The others sunk into a deep trans-state. After five minutes, I experienced something which I don't want to describe now, because I don't know what happened exactly, but one thing is for sure: everything was covered by some mystical darkness, and I didn't dare to

move, because I heard a noise behind my back, a noise somewhere between a human breathing and the rustling of leaves.

Then, I didn't believe that one can live along with this noise, but nowadays, I don't even notice it.

When the darkness disappeared, all members of the tribe went into one giant tent, leaving the rock behind on the ground. I felt an irresistible desire to take the rock. Walking straight, I moved to the middle of the village - I don't know what, but something made me feel completely secure - and simply picked up the rock, and went back to the tent of my native guide, and told him we can go now. We packed up and began to cut our way through the jungle again, in the direction of the city. On our way, we didn't meet any danger, no snakes, no spiders, nothing. Even my friend found it strange and said it must be the work of the DARKNESS. I didn't understand what he meant, but I felt no fear. I felt untouchable. As the city came into sight, an inexpressibly horrible thing occurred: once again it became completely dark, but I don't remember anything else, as - maybe luckily - the events fell out of my mind. When I regained my consciousness, I shivered and threw up. Next to me "lay" my friend's body in an indescribable position, and my hand... I didn't recognize my hand... I was covered with blood... I fainted again.

I woke up in a hospital bed, cleaned, dressed in new clothes. When I looked at my watch, I learned that four days passed since the events. The rock was under my pillow, and even though I knew that it was the source of all problems, I just couldn't get rid of it. I was too weak. (To describe the strange events following my arrival home, the terrible newspaper articles and my sleepwalkings, I don't have enough power)

So I took my rock, and without knowing it, I asked one of my friends to lie on the bed and listen to me, 'cause I am going to hypnotize him. The others were a little surprised, but they were very curious about what could happen. I took the mystical writing in my hand and found my lips murmuring strange noises. My real self

knew that I was speaking the frightening prayers of cultures of dark, disappeared times, but I couldn't do anything about it. My friend fell into a deep trance. When I finished, the others stood still around us, completely bewildered to what just happened. We tried to wake up my poor friend, but he was just lying there on the bed, murmuring something about dark areas, an old city, and other things which were impossible to understand.

Long hours passed before he woke up. He looked tired and scared. He walked to the bathroom, washed his face with cold water and left the house before we could do anything about it. I think this was the moment from which onward a lot of strange things happened to my friend.

His wife, one week after this incident, attempted suicide but was fortunately saved. When the police asked her about her motif, she talked nonsense about some dark forces and that her husband is going to die. About the latter one, the police thought as a crazy idea, since my friend had no serious sickness whatsoever, and they didn't know of him being part of any drug-dealer gangs. I decided to find my friend and help him if I can. I went to his house but he wasn't at home. According to his neighbours, he left two days ago, but as opposed to other times, he didn't tell them where he was going. They said he couldn't go far, since he took nothing with him. I told them I wanted to wait for him, but they didn't like the idea. They said they'll be watching and if I try to break into anywhere within the house, they'll call the police immediately.

So I sat down on the stairs and began to wait. Soon the neighbours came out and gave me some hot tea, and one of them even brought a blanket. Two days passed by like this, when my friend arrived around midnight. His clothes were in a terrible condition, ripped, muddy and - I guess, but maybe it is only my hallucination - bloody. I drew the conclusion that he didn't sleep a minute since he left.

I greeted him, when he only said we had to talk immediately, 'cause it could be the last possible time. He pushed me into his room, sat me down, and began to talk about some strange creatures, who - according to him - captured both of us. He called them the DARKNESS CREATURES. I learned a lot about THEM. They came from very far and now live amongst us. They already existed before the beginning of time, and they will wander till the end

of it. Their intelligence is not understandable for humans. One of these creatures can do anything it wants amongst us, and if once there are many, they will do whatever they want. Their only diet - which is not necessary for them - is human fear. If somebody gets scared somewhere, one of them goes there immediately, and if it finds the human appropriate, it attaches to the body, and throughout the years, grinds up the soul, and once the human is passed the state which we call craziness, it kills him/her. It is no pleasure for them, not even necessary, they simply do it. They are able to take any shape or form. There are people living amongst us, who behave normally, but maybe one day...

Their favorite form is the shadow. They follow humans as their shadows, but once the night comes, they leave, hide in the basement, in the closet, under the bed...

According to my friend, their natural state is darkness. Perhaps one can see their little red eyes occasionally, but it is hard to image their purpose, since they don't need eyes, they know everything anyway.

He went on talking for a long time, but I think, I am still not able to understand what he said. (I have to hurry, I don't have much time. Maybe an hour, a minute, a day, a week...I have difficulties holding the pen. It's night) I left my friend there, now I know it was a mistake, but I couldn't have saved him. I went home. The rock had disappeared.

They took it back.

When I visited him the next day, I found that he had left again. There was a map of Asia on his table with a strange mark on it, somewhere in Siberia. I also discovered a short message on the other side of the map, written in the language that was on the rock. I understood every word. My friend got it from THEM. He had to go...To leave the map here for me could have been his last human thought.

I went after him.

It must have been long to get there, but my brain is unable to remember exactly. I found the PLACE easily. Like the ruins of an old temple, it was dark. The people of the nearby

village talked about strange things. About strange disappearings. Somebody told me that he said bye to his friend after supper, and when he returned two minutes later to pick up his coat, which he forgot, his friend wasn't there. Nobody saw him ever again... Children said that **SOMEBODIES** came in the evening and asked them to go play..

Some heard horrifying screams from their neighbours' house, but when they went to check, they found nobody in the house, just a sign on the ceiling.

I went once again in the evening... They were sitting in a circle... I approached... It was completely dark, the moon didn't shine. I saw everything. Dense, long grass covered everything. Fog... Fog, everywhere...

I took slow steps towards them. I felt that I was just like them, but yet still a... **HUMAN**...

Ten meters from me lay the ruins of the temple...Stones everywhere... stones...damned stones...

I went closer...closer...eight more meters, seven... I walked for what seemed like ages, yet they were still as far as before. Behind me were long kilometers...forests...and **THEY**...

I suddenly felt a gentle touch on my shoulder. It was light as the night. I began to run, but after a meter, I fell on the ground, my face deep in the cold grass. I didn't dare move. I didn't want to see. I laid there motionless and didn't want to look up. To look up would have been worse than Death...

I was just lying...lying...and I knew, behind me, were many of **THEM**...and they were listening...Always more and more of them...

My body was tense. And they were just coming, coming...eating my soul... I was no longer a human...There was no way back from...

I was less and less afraid...What should I have been afraid of? Of myself?...

I stood up slowly and began to return to the village. According to the police, they found six men, dressed in very old clothes, lying next to each other in the ruins of the old temple, in the **FORBIDDEN PLACE**. Their hearts had stopped at the same time...

Sötétség

IV.

Tudja, Doktor úr, eléggé nehéz elkezdni az írást abban a tudatban, hogy esetemet mint a kóros elmebaj egy érdekes példáját fogják kezelni. Kérem, próbáljon meg a leirtakon elgondolkozni, és néhány kliensével kapcsolatban félelmetes tudás birtokába juthat.

Gyermekkorom óta tudtam RÓLUK, így sosem kellett félnem. Nem tudom, kapcsolatunk alapja mi lehetett, hiszen számukra az ember csak táplálék. Velem valahogy másképpen bántak. Lehet, hogy kiválasztott vagyok?

Mióta az eszemet tudom, természetes, hogy velem vannak, de mindennek ellenére teljesen normális emberi életet élek.

Néha egészen elfelejtkeztem RÓLUK. Olykor talán évekre is. Volt, hogy eltűntek, de mindig tudtam, hogy vissza fognak jönni.

Ahol most tartok, az állapot teljesen az én hibám. Nem kellett volna kérnem tőlük semmit.

Tudja, sok minden nem úgy történt, ahogy szerettem volna, de erről is jórészt én tehettem. Nem akarok a sorsra és az emberekre fogni semmit. Mikor végleg elvesztettem a boldogság lehetőségét, kértem tőlük egy pillanatot. A Tudás és a Boldogság pillanatát. Tudtam, hogy életemben is a pillanatokot kellett volna keresnem, de kiöltem magamból mindent, ami alkalmassá tett volna a további életre. Kicsit talán szerettem volna az Ő világukban élni, ahol nincs szeretet, boldogság, de szenvedés és halál se, csak végtelen Tudás. De ezt nem kérhettem, hisz Ők sem tudnak hazamenni.

Minden reményem a Halál, az egyetlen dolog, amiért érdemes élni, ami magában rejtja a végtelent... Vannak olyan emberi érzések, ahonnan csak két út van: a tökéletes boldogság, egy magasabbrendű tudat vagy az örület, a halál és a káosz...

Nekem volt még egy lehetőségem: a tőlük kapott pillanat. Leírhatatlan volt. Nem érdemes írni róla, de utána visszakerülni a világba szörnyű volt. Összefolyt minden... Agyam nem volt képes elkülöníteni az álmot a valóságtól. Emlékszem, mikor megláttam saját szétroncsolt testemet egy autó alatt. Mikor feküdtem, különös madarak szálltak fölöttem, árnyékok. Többet nem tudtam beszélni...

Volt, hogy csak feküdtem, és nem tudtam - minden küszködésem ellenére - moccanni se. És ekkor minden megváltozott. Senki sem maradt körülöttem, mindenütt rémalakok. Minden vízióm ráébresztett valamire. Minden látomás azt magyarázta, amit elrontottam...

Nem vagyok képes összefüggően gondolkodni. Nem tudom, írok-e valójában...

Árnyak mindenütt...

Víziók...

Arcok...

Emlékek...

A meditáció pillanatai, az álmok és a felismerés, mikor kibuggyan számon a rothadás...

A vágy, hogy élni tudjunk...

Embernek lenni, és elfeledni mindent, ami fontos...

A szögesdrót és a vigyorgó enyészet...

Egy kéz nyoma a falon...

Egy hiába keresett mosoly...

Köd...

Egy szoba néhány gyertya fényében...

Egy arc...

Sikoltozó emberek a sinek körül, arcom előtt gondosan takaró kezek...

Szemek...

Nyugalom...

Tekintet...

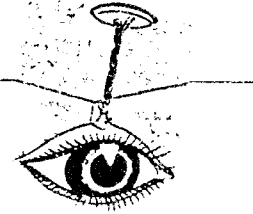
Boldogság...

És a Végtelen Zene mindenütt...

Vitéz Cölöpverő Preiszner Miklós
 Én-Tygrys Poszeidón
 A Szegények És Ártatlanok Védelmezője
 A Nők Bálványa
 A Leggonoszabb
 Lángész Várad Péter
 Hangyirtó Zorró Kutyaaidomár
 Anonym Halál
 A Varangyszemű Szörny

Ajánló oldal

Rosencrantz és Guildenstern halott

Ez a film a Hamlet átdolgozása, amely más, eddig nem ismert oldalról mutatja be a drámát. A filmhez tehát Shakespeare Hamletje adja a keretet, de a történetet két kisebb értékű szereplő - Rosencrantz és Guildenstern - szokatlan szemszögéből látjuk.

A "háttér" tartalma szerint élt egyszer egy dán királyfi, akit Hamletnek hívtak. Mikor már anyja férjhez ment újra, a fiú találkozik apja szellemével, aki elmondja neki, hogy gyilkosa az édesanyja mostani férje. Ezután Hamlet magába fordulóvá kezd válni, sokat van egyedül, és magában beszél. Rosencrantz és Guildenstern feladata lesz, hogy közelebb férkőzzenek a királyfihoz, és kipuhatolják furcsa viselkedésének okát.

Az eredeti drámában Hamlet két barátjának kevés szerepe van, és nem nagyon érvényesülnek. A filmben azonban mindenről képet kapunk; a véleményükről, gondolataikról. Mindkettőnek egyéni a stílusa és a világfelfogása, jelentős különbség van köztük: Rosencrantz inkább a megfoghatatlan dolgokon elmélkedik, és azokról beszél; Guildenstern nem ennyire elvont gondolkodású, őt a természetben előforduló fizikai változások érdeklik. A dialógusok, melyek köztük folynak, elősegítik a Shakespeare-dráma jellemzését, megértését.

A történethez hozzátartoznak a vándorszínészek, akik mintegy végigkísérik a cselekményszálakat. Amikor megérkeznek a palotába, Hamlet egyből összebarátkozik velük, és megkéri őket, hogy játsszák el apja halálát az új királynak és a királynénak. A király - ráismerve a történetre - mérgesen kirohan a darab közben. El akarja Hamletet távolítani, ezért elküldi egy másik országba - Rosencrantz és Guildenstern kíséretében - egy levéllel, amiben az áll, hogy mihelyst Hamlet megérkezik, ki kell végeztetni. De Hamlet az úton rájön a dologra, és kicseréli a levelet. Az új parancs szerint Rosencrantzot és Guildensternt kell kivégezni.

A film lényege tehát az, hogy van két mellékszereplő, akik nem nagyon akarnak belekerülni semmibe, mégis sodorják őket a történések, olyannyira, hogy akaratuk ellenére a középpontba kerülnek, és ők halnak meg az akasztófán. A színészek természetesen itt is jelen vannak, és egészen Hamlet haláláig szerepük is van, amikor bábjátékban és színdarabban is előadják az újabb gyilkossági kísérletet - Hamlet halálával együtt. A kétszerezés ezúttal hangsúlyt helyez erre az eseményre. Párban hal meg Hamlet, amit ismét a király szervezett: mérgezett kardot ad a királyfi ellenfelének. Itt a királyné is meghal, mert ő kapja a mérgezett italt, melyet Hamletnek szánt a király.

Hamlet tehát meghal, anyja is, a király is, de a filmet nézőt nem különösebben köti ez le. Annál inkább összpontosul figyelme a két főszereplőre, akik végigvezették a történetet, és - bár kívül álltak - tudtuk nélkül kerültek bele saját drámájukba.

Kőrösi Csenge - KB

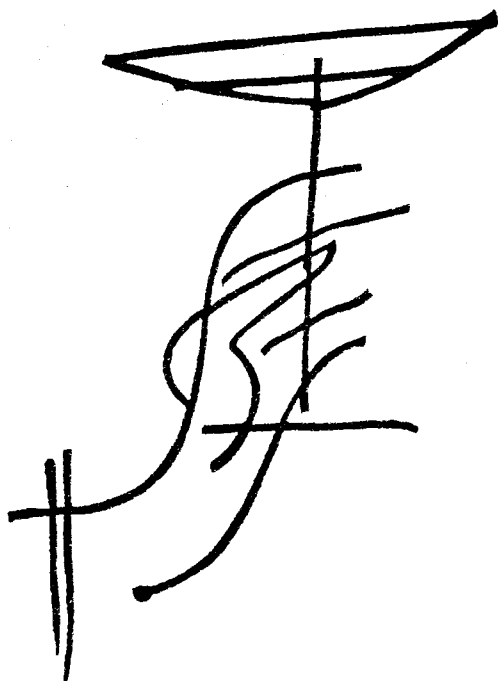
A Rosencrantz és Guildenstern halott című film videováltozata megvan a Politechnikum videotékájában. Akit érdekel, keresse Csoncsit!

a szerk.

Ajánló oldalak

Müller Péter

RÉSZEG JÓZANOK

Daniel Keyes: Virágot Algernonnak

Igen nehéz erről a történetről bármit is tömören elmondani, hiszen a könyv maga a főszereplő naplója, s nála lényegretörőbben kevesen tudnák összefoglalni ennek a szomorú, ámde kedves embernek a sorsát.

Charlie Gordon egy szellemileg visszamaradott férfi. Egy speciális iskolába jár, ahol írni-olvasni tanítják. Emellett egy pékségben dolgozik, ahol társai - betegsége miatt - gúnyolják, de ő ezt észre sem veszi, hisz nem a rosszat látja bennük, hanem kedves barátokat, akik meg akarják nevetetni. ("Kérem mongyák meg Nemur profnak ne legyen olyan mogorva ha az emberek nevetnek rajta és akkor több barátai lesznek. Könnyen lesznek barátai az embernek ha hagyja hogy nevesenek rajta. Nekem egycsomo barátom lesz otan ahová megyek.")

Egy napon felajánlják neki, hogy végrehajtanak rajta egy operációt, ami megváltoztathatja egész életét. A műtét előtt már megfigyelés alatt tartják, s orvosa tanácsára naplót kezd írni ("Dr Strauss aszongya lekel írnom amit gondolok és emlékszek meg mindent ami velem történik mostanától..."). Utána pedig kísérleteket végeznek, hogy szemmel tarthassák fejlődését: amint az írástudatlanból zsenivé lesz.

A legkülönösebb számomra talán az volt, hogy sokszor ismertem fel saját tetteimet az övéi között. Sokszor éreztem, hogy minden valószínűség szerint én is hasonlóképpen cselekedtem volna helyzetében. Azóta is sokszor felidézem magamban azokat a sorokat, melyeket ez a fiatal ember olyan mélyen magából írt.

Azt hiszem, mindenkinek ajánlható, ha egy igazán jól megírt, eredeti, kedves történetet akar olvasni. Én magamra találtam olvasás közben, s remélem, még sok embernek fog örömet szerezni ez a könyv.

A Részeg józanok mindenekelőtt egy szerelem regénye. A fiatal szerző kitűnő dialógusvezetéssel kíséri végig Éva és Péter (a két főszereplő) életútját, olykor-olykor visszapillantva a hajdan történetekre. Müller Péter hőseinek sorsát beágyazza a múltba, de a jelenben élnek: élettörténetük annak ábrázolása is, hogy a gyermekkor személyes élményvilága hogyan él tovább, hogyan mérgezheti meg a tiszta és szép szándékokat.

Egy huszonhat esztendősné fiatal színész öngyilkosságot követ el. Senki sem tudja pontosan, miért. Az ideggyógyintézetben (ahova be szállítják) megismerkedik egy vonzó, rendkívül okos orvosnővel. A beteg-orvos kapcsolat csakhamar szerelemmé alakul, Éva és Péter összeházasodnak.

A színész egy faluból jött, hogy a fővárosban kamatoztassa egyedülálló tehetségét. De vajon sikerül-e leküzdenie gátlásait és kisebbségi érzését? Ebben segít neki Éva, miközben a színész próbálja eifeledtetni az orvosnővel 1944-es iszonyatos élményeit, azokat a háborús emlékeket, amelyek minduntalan feltörnek az asszonyból. Elpusztítja-e mindkettejüket a színészen zakatoló, ezernyi szerep, a megannyi magatartásminta széthúzó, robbantó feszültsége? Tönkreteszi-e a házasságot Éva kivételes érzékenysége?

Kónya Brigitta - Hadosztály

Tóta Julka HadOstály

NYÍLT LEVÉL BÁLINT ANDRÁSHOZ, A RADNÓTI SZÍNPAD IGAZGATÓJÁHOZ

Kedves Bálint András!

Színházad vendége voltam október 25-én. Végignéztem az Ibsen előadást, és úgy érzem, meg kell osszam élményeimet Veled.

Némi túlzással állíthatom, színházba járó ember vagyok. *Sokféle* előadást látok a kísérletező alternatív előadásoktól a bemerevedett kőszínházi estéig. Talán nem vagyok elfogult egyik irányba sem: én már *csak jó* előadást szeretnék látni. Sajnos egyre ritkábban sikerül.

Hat évvel ezelőtt dolgoztam Nálatok. Két éven keresztül láthattam, hogyan készülnek az előadások. Amikor elhagytam a színházat, hogy visszatérjek eredeti szakmámhoz, tanácsot kértem Tőled, melyik előadást nézzem meg, hogy ne ábránduljak ki teljesen. Nem tudtál ilyet mondani, gondolom mert akkor a Radnótin nem volt jó előadás, más színházat meg csak nem ajánlasz. Megfogadtam tanácsodat és egy ideig nem mentem színházba, "végzetes" következményei lettek volna.

Most újra meglátogattalak Benneteket, és döbbenet tapasztaltam, hogy Nálatok *megállt az idő*. Közben új értékek születnek szerte az országban, már a második kormány tehetetlenkedik, új iskolarendszerek jönnek létre, színészi iskolák meg új színházak, nyugták a ruhatárról is, lecserélődik az ország autóparkja, megépül az M0-ás autópálya, fiatal színészek és rendezők hagyják el a főiskolát, a mi iskolánkban érettségizni készül az az osztály, amely még nem volt, amikor én Veletek dolgoztam, csak *Nálatok nem változott semmi*.

Ugyanaz a belterjes, öncélú, tehetetlen, *még csak nem is nagyon rossz* előadás.

A semmi... Több-kevesebb tudással rendelkező *iparos színészek*, akiknek csak elvétele van olykor egy-egy kevésbé hamis mondatuk, átlagolt, élettelen figurák más előadásból (Nóra) *ismerős manírokkal*, egy dramaturg a színlapon, aki nem tudom, *minek van*, ha a mondhatatlan, cselekedhetetlen mondatokat nem rakja a helyére, nem teszi mondhatóvá, *rendezés(?)*, amely minek, mert ha volt is elemző próba (amúgy igazán), teljesen fölöslegesen volt, minek olyan színészeknek, akik nem tudnak saját rég bevált jelképrendszerüktől egy pillanatra sem megválni, és csak arra jó, hogy az egyébként is sok képből álló darabot fölöslegesen még jobban szétaprózza, darabosabbá tegye, *szérvilágított képek*, ahol semmi köze a látványnak a tartalomhoz, helyszínhez, napszakhoz, csak úgy - ahogy ezt Valló Pétertől megszokhattuk - *a látvány kedvéért*, összefüggéstelenül. Szegény, ha már nem _ csinálhat *mindent*, legalább az éjszakai világitási próbán kiélhette magát.

Egyedül a díszletben nem csalódtam. Micsoda szerencse, hogy legalább ezt nem Valló Péter csinálta! Szilávik László végre tudja szakmájának...

Huszonöt negyedikes gyerekek mentem erre az előadásra, _k most azt fogják hinni, hogy *Ibsen ilyen*, pedig ugye mi *tudjuk*, hogy nem...?!

A gyerekek a második felvonás végén, a legdrámaibb résznél elnevelték magukat. Próbálták visszafojtani, nem nagyon ment. Három sorral ültem hátrébb, én is mosolyogtam. Én vissza tudtam fojtani. Aztán az előadás végén, ahogy keli, azt mondtam: *"Nem lehet így viselkedni egy színházban"*.

Azóta gondolkodom, hogy igazam volt-e. Lehet, hogy egyszer *látványosan is* meg kéne buknotok (ahogy burkoltan ez többször előfordult már), hátha akkor újra - mint egyszer - hinnétek és helyrezökkennétek. Ne érts félre, nem ezt kívánom, hanem a hatását De az is lehet, hogy csak néha - néha el kéne menni más színházba, hogy *tudjátok, mi van...* Mert tudom, láttam, hogy van, ahol van még ...

Tudom, ismerlek annyira, hogy tudjam, Te most minden vádra tudsz válaszolni, el tudod háritani azokat. Ne ezzel foglalkozz...

Ha a mentegetőzésen kívül van válaszod, szívesen olvasom azt:

Majer Tibor

Egy koncert az első sorból

Október 13-án koncert volt a budaörsi ELTE koleszban. A zenekar nem ismeretlen: DBBB. Némi keresgélés után meg lehetett találni a létesítményt. A koncertet nem hirdette a televízió, a rádió, sem a sajtó. A városban lévő 15 plakát egyikéről tudtam meg, hogy egyáltalán lesz.

Nem csoda, hogy a ruhatárban kezdtem egy kicsit aggódni, mert a csaj azt mondta, hogy ha 400 ember lesz itt, akkor lesz koncert. Már a nyelvemen volt egy mocskolódo, epés, gúnyos megjegyzés az egész szervezésről, mikor hirtelen a szemem megpillantott egy csodát. Egy nagy darab ember, borzas hajjal, szakállal és egy lábbal. Na, ne! Bill így megfiatalodott volna? Fű, szerencsére nem; az illető csak egy alteregő - mit meg nem tesznek az emberek némi népszerűségért!

A legfontosabb tábla kicsiny, de jelentése óriási: CSAPOLT SÖR: 65 FT, ÜVEG AMSTEL: 75+Ü. Remek, csodás, felülmúlhatatlan - akár a sor. De a sör jó!

Röpke 45 perccel a kiírt időpont után kezdődött a koncert. Billék fásultnak tűnek. De az első szám után már zúg a tömeg: **:BILL A KIRÁLY! BILL A KIRÁLY!** Ekkor már nemcsak a közönség örjögött, hanem a zenészek is. Az első számot, mely Bill legutolsó lemezéről volt, nem ismerte annyira a közönség. Nemsokára a "klasszikusok" is fölcsendültek. A számokra egyre jobban bevadult a közönség. A kezdeti "szolid" csápolást felváltotta a koncertekről elmaradhatatlan örjögés.

Kezdem érezni, hogy egyre jobban hat rám a zene. Az áradó indulatok még jobban magukkal sodornak... Az utóbbi időben bekövetkezett korántsem pozitív változások által kiváltott indulatok kitörnek rajtam - a srác, aki delíriumban botladozott előttem, hirtelen elzúg vagy négy méternyire. "A szívem visszahúúúú, ez a Kőbánya-blúúúú" - bömböli Kelet-Európa legnagyobb hangja. Fülemben maga a megtestesült blues üvölt. Nem hallok senki mást, pedig beszélnek hozzám. Óriási lökés a hátamban: egy hegyomlás állat kicsit meglökött, így most én vagyok az első szerves műhold (bár szerveim tiltakoznak), ezért elröpködök egy kicsit az első sorba. A rendező feliratú ember jóindulatúan vigyorog - de nem enged a világot jelentő deszkákra.

A zene jótékonyan betakar, és nem érzem azt, hogy mások is a színpadra vágynak - ráadásul a testemen keresztül. Végre sikerül kezem fognom Billel. Csúcs ez az érzés, jobb mint az ágyba vizezés! Hónapokig nem fogok kezem mosni.

Megemlékezünk két legendáról: Bencsik Sanyiról és Radics Béláról. Szerintem a közönség fele nem is tudja, kikről van szó. "Zöld csillag kihunyt az égen, a csónak partot ért, legyen az álmotok, legyen az álmotok szép." A padló csúszik, így a műhold létem veszélyben van, de lehet, hogy jégkorongozó vagyok? Persze ez egy hokipálya, és túl sok játékos van, Bill a bíró, a lökdösődés tökéletesen megegyezik. Gyerünk, csak keményen, na várjatok, így kell csinálni, na mit szólsz ehhez? Igen, én vagyok a király; végre úr van körülöttem! De most már nem vagyok műhold. Ez a kis hely irritál másokat, mert körülöttem összecsap a tömeg, és én vagyok a nagyon szenvedő alany. "Hosszúlábú asszony, téged meg kell kapnom, mi az, amit meg kell tennem, mi az, ami neked elég?" Bill izzad és fújtat, szenved a hangosítással, de mesterien fokozza az indulatokat, a tömeg meg vevő mindenre. Bill már érti az emberek nyelvét, hiszen ő volt az, aki mikor már tíz elmúlt, és szoknyák alá nyúlt, de most már ha megteszi, kinyúl: ez a Kőbánya-blues. A hangom már csak nekem szól, hiszen más már nem érti.

A koncert is over, ezért kibotorkálok; nyakig bele a nagy magyar éjszakába, hang és hallás nélkül, de ez már csak egy ilyen este, mert hát "tiéd minden dal, tiéd az életem; hiszen minden csak most kezdődik el."

Aranyköpések

Az ember a szó segítségével fejezi ki magát; ezáltal jobban ki tudja magát fejezni. Így az emberi művészet fantasztikusan fejlett lett.

A szó hatalmát még a versek is bizonyítják, egy-egy vers különböző hatást tesz ránk, és ez általában a vers miatt van.

A versek és a művészet másképp hatnak az emberekre. Van, akit teljesen hidegen hagynak, van, aki teljesen megtisztul tőle (ez a katarzis).

Szerintem ez egy nagyon szép egyfajta szerelmes vers.

A vers általam legszebb sorai jönnek.

Nem lehet rá csak egy jelzót akasztani.

A művészi érzéknek két fajtája van.

A szubjektív gondolkodás a saját véleményem, ami a költőnél a vers, amiben a lelke is benne van.

A költők lehet, hogy úgy érzik, hogy őket elnyomja a művészet.

A rendezők kiforrott személyekkel dolgoztak, ezeknek előzményeit nem mutatták be.

A képzőművészek elképesztően kihasználták az adott tulajdonságokat.

Ez a művészet szempontjából óriási jelentőséggel bír, mert betöltünk ezáltal évtizedes lyukakat az irodalom falán.

Már az ókorban is büntetendő dolognak tartották a bűnözést.

A kép ókori magyar gótikus stílusban készült.

A gótikus katedrálisokat nagyra építették. A magasság azt is mutatja, hogy Isten milyen magasan van.

A középkorban minden úgy volt, ahogy megmondták.

Általában három kapulyuk (!) van az épületeknek.

A templom hajórészekből áll.

Tihanyi apátság

Haláltánc: mikor úgy érezték, hogy meg fognak halni, kiástak egy nagy gödröt, és abban táncoltak.

Trisztán és Izolda szerelmesek egymásba, de szétszakadnak.

Már a középkor vége felé kelctkezett vándordiókok közé tartoztak...

Dante az Isteni színjátékban foglalja össze a középkort. Dante nagyon összegzője a középkornak. Abban a korban, amelyikben ő írt, ő összegezte a legjobban a középkort. Hiszen ha nem így lenne, nem lenne kötelező olvasmány.

Dante beleszeretett egy nyolc éves lányba, és verseket írt belőle.

Dante a középkor nagy összegzője, ki lezárja az összes középkorban használt divatot (!).

Igazán értelmiségiek a papok voltak, akik sok könyvet olvastak és Isten tanait terjesztették, és igazán részt vettek a nagyvilági életben.

Agoston pogányként élt = nőzött, piált, zabált.

A középkorban az embereknek egy plátói szerelmük volt. Ezt versek formájában (!) írták le Ún. trubadurokban.

A középkorban a szerelem a beteljesedés eszköze volt. Az előforduló házasságok mind érdekházasságok.

Női ideálok voltak (vékony, nem molett, stb. nők), általában ezeket szerették.

Az idők folyamán a nő egyre jobban használati tárggyá ment át.

A ráció valaminek a része. Például Swift Gulliver utazásainak egyik rációja a Gulliver az óriások földjén.

Candide-nak hosszú, kalandos útja során mindinkább a tanítója által hangoztatott ezen világ legtökéletesebbségének ellentettje igazolódik be.

A főhős a regény végén végre feleségül veheti szeretet (!) Kunigundáját, aki egy kissé már megcsúnyult, öreg tanítóját és hőséges (!) szolgálót.

Bár inkább korunkra jellemző a specializáció (a fogorvos nem tud traktort vezetni), de ez már Robinson korában kialakult.

Egy kis jóindulat a kommunikáció rögzös útján, s a hű segítőtárs - Péntek - immáron barát is.

Pongrácz István egyetlen összetett alak.

Pongrácz egyéniségileg a találkozásnál drámai hangsúllyal gazdagodik.

Téli estén, a kandalló mellett a nemesi család meghallgatta a műt.

Az embernek meg kell tennie minden tőle telhetőt, és akkor az élet pofonai nem lesznek akkorák.

Ön életrajz?

A cosinus-tétel a Pitagorasz-tételből jön.

A gyári munkások mindig alacsony bért kaptak, és kapni is fognak.

Az is lehet persze, hogy nem úgy dolgoztak, ami egy igény munkát takar, értem ez alatt azt, hogy igényesség alatt azt értem, hogy egy gépre adott %-ú munkaerő jut, vagy egy emberre hány gép jusson ahhoz, hogy megfelelő szempontok szerint dolgozhasson.

A fehér kenyeret gyártó fők aránya nőtt (!).

A varrőzsem egyedi termelési rendszerű, munka folyik, mivel a dolgozóknak nagy szakértelem kell (a varráshoz), nem túl gépesített, és minden cipőt máshogy kell használni.

Eszközigenység: megmutatja, hogy bizonyos gépek igényesen vannak-e használva.

Az időbeli elhatárolás azt jelenti, hogy egy vállalat mennyi ideig használ egy eszközt.

PÁLYÁZAT

1. A Művelődési és Köznevelési Minisztérium, a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége, a Holocaust Emlékbizottság, a Magyar Zsidó Kulturális Egyesület és a Raoul Wallenberg Egyesület

„Holocaust Magyarországon”

címmel pályázatot hirdet az 1994-95. tanévben 2 kategóriában: az A kategóriában az általános iskolák 7-8. osztályos (ill. bármely más iskolatípusban az azonos korosztályoknak) és B kategóriában valamennyi középfokú tanintézet tanulói számára. A „Holocaust Magyarországon” pályázatnak B kategóriájú (a középfokú tanintézetek 15-18 éves tanulói számára meghirdetett) legjobb helyezettei részt vesznek az izraeli Művelődési, Kulturális és Sport Minisztérium által meghirdetett „Az antiszemitizmus és a fajgyűlölet elleni harc” témájú nemzetközi pályázaton is. A nemzetközi pályázaton nemcsak írásos művel, hanem rajzzal, festménnyel és videofelvétellel is pályázni lehet.

2. A pályázat célja: A fiatalok figyelmének felkeltése a Holocaust 50. évfordulójára. Végezzenek önálló kutatómunkát a Magyarországról elhurcolt zsidó polgárok történetéről, az 1944. évi tragikus sorsforduló helyi eseményeiről, a deportált családok emlékezetéről, a megsemmisített zsidó közösségek életéről, valamint egykori intézményeik működéséről.

3. A pályamunka átlagos javasolt terjedelme (az irodalomjegyzék, tartalomjegyzék leszámításával) az általános iskolások számára 5-8 gépelt, vagy ennek megfelelő kéziratos oldal.

A középiskolások által benyújtott pályamunka lehet:

írott mű - 5-25 gépelt oldal, kettes sorközzel írva;

rajz vagy festmény - bármely anyagból 50×40 cm vagy 70×50 cm méretben;

videofelvételek korlátozás nélkül.

Minden pályamű témája a „Holocaust Magyarországon” pályázati kiírás céljaihoz és eszmeiségéhez kapcsolódjon.

Az idézetek, irodalmi, történelmi hivatkozások forrásait, az esetleges interjúalanyok, beszélgetőpartnerek adatait a tudományos munkákban megszokott módon lehetőség szerint kérjük megjelölni. A forráshivatkozások a pályamunka értékelésének fontos feltétele. A pályázaton a jó helyesírású és stílusú pályamunkák előnyben részesülnek. Gondot kell fordítani a külalakra is, de kerülni kell a költséges, díszes kiállítást. A pályamunkákat beköttetni felesleges.

4. A pályamunka jelíges. A pályamunkára rá kell írni a pályázat címét: „Holocaust Magyarországon”, a versenyzők kategóriáját és jelígjét. A pályamunkán a fentiekén kívül más megjelölés (pl. az iskola bélyegzője) nem lehet.

Minden pályázathoz mellékelni kell egy lezárt borítékot, amely tartalmazza a pályázó nevét és lakcímét, az iskola nevét és címét, a felkészítő tanár nevét. A lezárt borítékon is csak a jelige és a kategória szerepelhet.

5. A pályázat beadási határideje: **1995. január 15-ig** az iskola igazgatójának, aki a dolgozatot 1995. január 20-ig megküldi a területileg illetékes Megyei Pedagógiai Intézetnek. A fenti határidőig a tanuló dolgozatát a Megyei Pedagógiai Intézetnek közvetlenül is beadhatja. A pályázati határidő a postabélyegző keltét jelenti. A határidő lejártá után feladott dolgozatokat a bizottság nem értékeli.

6. Javasolt irodalom:

Randolf Graham: A magyar Holocaust	Gondolat Kiadó, 1988.
Gárdos Miklós: A bélyeges sereg	Múzsák, 1990.
Lévai Jenő: Zsidósors Magyarországon	Magyar Téka, 1948.
Mementó - Magyarország 1944.	Kossuth Kiadó, 1975.
Ránki György: 1944. március 19.	Kossuth Kiadó, 1968.
Szita Szabolcs: Munkaszolgálat és a hadi munka története	Kossuth Kiadó, 1989.
Szita Szabolcs: Utak a pokolból	Metalon, 1991.
Teleki Éva: Nyilasuralom Magyarországon	Kossuth Kiadó, 1974.

Javasolt film:

Steven Spielberg. Schindler listája

Javasolt kiállítás:

Holocaust Magyarországon	Budapesti Történeti Múzeum (Horn Emil)
Anna Frank élete	Budapesti Goldmark Terem (Anna Frank Alapítvány)

A pályázók szakmai eligazításért, segítségért fordulhatnak a Közművelődési Könyvtárakhoz, a Zsidó hitközségekhez, valamint a megyei és helyi levéltárakhoz.

7. A pályázat eredményének közzététele:

A pályázatot elbíráló bizottság értékeli a pályázók telejsítményét és kategóriánként díjazza - 5000 Ft-tól 10 000 Ft-ig -, valamint oklevéllel és könyvjutalommal ismeri el munkájukat.

Az okleveleket és a pénzjutalmakat ünnepélyes keretek között adjuk át.

A pályázat helyezettjeinek nevét, iskoláját és felkészítő tanárának nevét a Művelődési Közlönyben megjelentetjük.

A legjobb pályamunkákat folyóiratokban közöljük, és gyűjteményes kötetben is megjelentetjük.

A B kategóriában az öt legjobb pályamunkát a Művelődési és Közoktatási Minisztérium által felkért bíráló bizottság továbbítja az izraeli Művelődési, Kulturális és Sport Minisztérium Nemzetközi Zsűrijéhez. A Nemzetközi Zsűri minden munka alkotóját elismerő oklevéllel jutalmazza, az arra érdemeseket éremmel tünteti ki. Az öt legjobbnak ítélt pályamunka alkotói egyhetes izraeli utat nyernek. A legjobb alkotásokat publikálják.

Eredményhirdetés: 1995. március.

MEGHÍVÓ

Meghívjuk Önt

az idei tanév első Young Enterprise vásárára,
melyre

1994. december 3-án szombaton

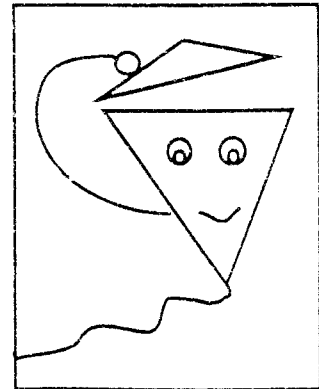
délután 9 és 12 óra között

kerül sor

a Közgazdasági Politechnikumban
(1096 Budapest Véndel u. 3.).

A tartalomból

Az IT beszámolója.....	2
Vizsgastatisztikák.....	3
Az eredmények értékelése.....	6
A fórumokról.....	8
Igazlato nap.....	8
Hiánypótlás.....	10
Gróger Dia és Nagy Ákos hagyományt terem.....	11
Sport hírek.....	12
Bogyó, Kocsis Péter, Szömöre túlélt.....	17
Szandrik Ági és Steve elemzése.....	20
Bakony Mariann, Gulyás MSE. Markovits Lili bűnöz.....	24
Szirmai Marci alias Zrínyi.....	26
Bilkei-Gorzó István Balázs az útinformtól.....	26
Preisznér Stb. angolul, magyarul.....	27
Kőrösi Cs., Kónya B., Tóta J., Majer T., Bilkei G.I.B. ajánl.....	35
Aranyköpés.....	39

Reméljük, Ön is megtisztelti részvételével rendezvényünket!

A POLIGRÁF
A **SENKO KFT.** TÁMOGATÁSÁVAL
JELENIK MEG.

A POLIGRÁF szerkesztőségének címe:
Északi szélesség 47 fok 28 perc,
Keleti hosszúság 19 fok 05 perc.

POLIGRÁF

- A Közgazdasági Politechnikum lapja -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
(Budapest, 1096 Véndel utca 3/b)
- 370 példányban -